

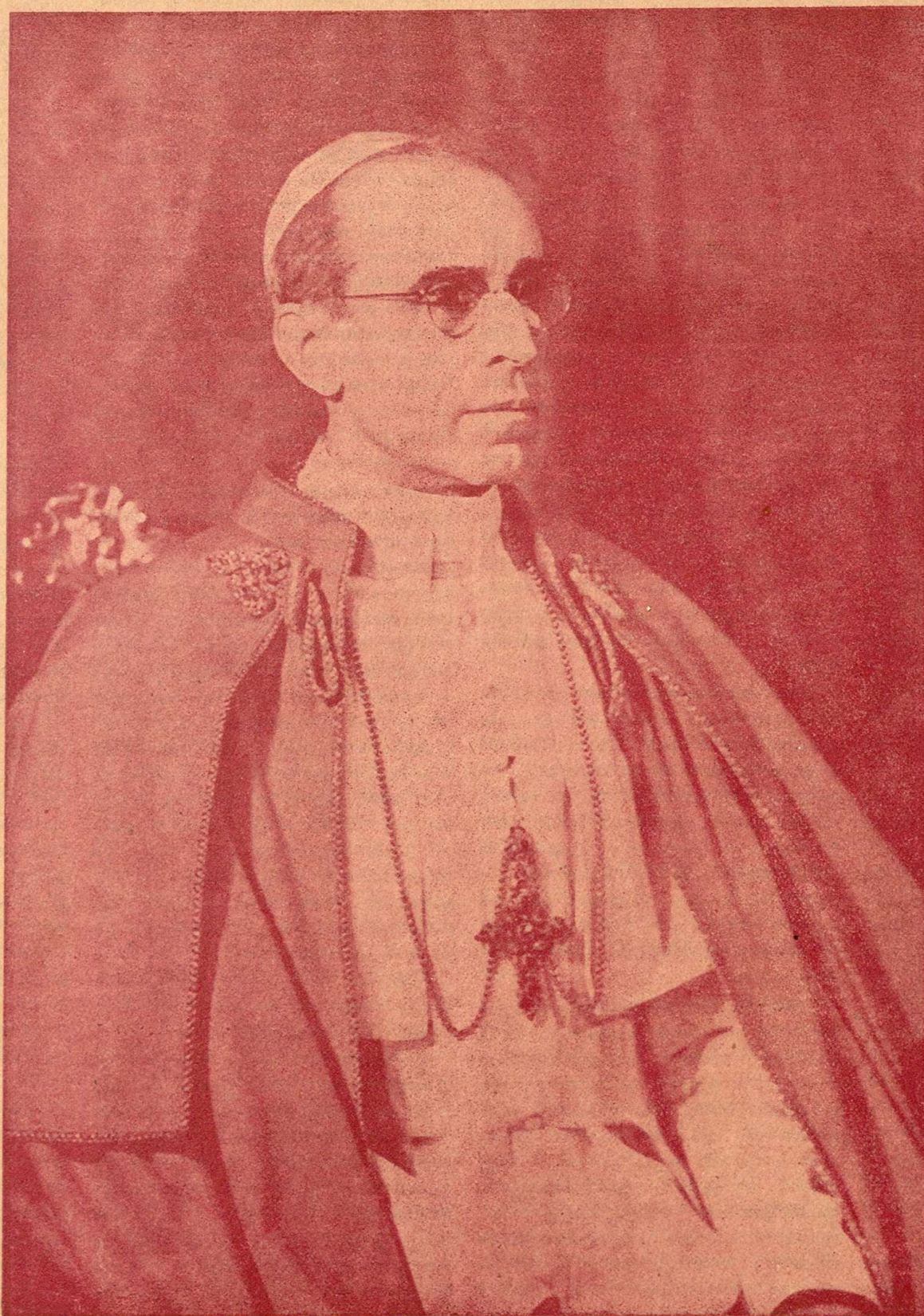
സതുഭിപം

“അൻ ലോകത്തിന്റെ വിപരീതം ; എന്നു അനുഭവിക്കുന്നവൻ അന്ധകാരത്തിൽ നടക്കുന്നില്ല”

പുസ്തകം 23

വ്യാസാശ്വതോദം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത് — എറണാകുളം 1125 കംഭം 25

ലക്കം 28

പോപ്പരാജൻ വിജയിച്ചതാക!

പത്രങ്ങളാംപിയൂസ്

ടൈപ്പ് റൈറ്റർ ഉപയോഗിച്ച ആദ്യത്തെ പാപ്പാ

(എം. എ. ചാക്കോ ബി. എ.)

കത്തോലിക്കാസഭയുടെ പരമാദ്ധ്യക്ഷൻ എന്ന നിലയിൽ മാത്രമല്ല പിയൂസ് പത്രങ്ങളാൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതിലൂടെയും വിശ്വമഹാഭക്തനായിരിക്കുന്ന പാപ്പാമാരെ പൊഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സാമൂഹികനായ സമാധാനവാദകൻ എന്ന നിലയിലും അവിടുന്ന് സർവ്വപ്രകീർത്തിതനാണ്. ലോകഭാരതയോടുള്ള നയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന 25 ഭരണാധികാരികളിൽ ഒരു വനായി മാർപ്പാപ്പയെ എത്രനും പത്രലേഖകന്മാർ ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നതും സ്മരണീയമാകുന്നു.

ആധുനിക നയതന്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ നന്നാപ്രസംഗത്തിലും അഭിപ്രായസ്ഥാനം കൈവരിച്ചിട്ടുള്ള 12-ാം പിയൂസ് യഥാകാലം ധാർമികമായ അടവുകൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ അതുല്യമായ മതിപ്രകടം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു; ധാർമികസിലാത്തങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കാൻ വേണ്ടി വിശുദ്ധ വിരമവും ഇല്ലാതെ അലാപിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉന്നതമായ സമാധാനകാംക്ഷയെ അതിശയിക്കുന്നത് അയവില്ലാത്ത നിശ്ചയമാർഗ്ഗം ഒന്നുമാത്രമാകുന്നു.

ആഗോളവ്യാപിയായ സഭയുടെ ഭരണരീതിഭരണത്തെ അതിവശ്രദ്ധപറഞ്ഞ്. അക്രമത്തിൽ കമ്മ്യൂണിസാദി മാർകപ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ കൊടുംപിരികൊണ്ടിരിക്കുന്ന വർത്തമാന കാലഘട്ടത്തിൽ ധാർമികനയയെ യഥാർത്ഥം നയിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രയാസം ഉൾക്കൊള്ളുകയേ വേണ്ടൂ.

കത്തോലിക്കാസഭ ഇന്ന് ദുർഘടപ്രസ്ഥാവ ഒരു പരീക്ഷണഘട്ടത്തെയാണ് തരണം ചെയ്യുകയോണ്ടിരിക്കുന്നത്. റഷ്യയുടെ നേതൃത്വത്തെ അംഗീകരിക്കുന്ന റഷ്യയുടെ സഭയ്ക്കെതിരായി കറോളാട്ടാമാസം മുഴക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കളിനാൾ മിൻസെന്തിയുടെ വിചാരണയും ശിക്ഷയും സഭയെ കസഭയോടുള്ള ഒരു കരാളുചോദ്യവിഹിതമായി നിലകൊള്ളുന്നു. ഉത്തരമെന്തെന്ന് അന്വേഷിച്ചു എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലെ അഗ്നിപരീക്ഷണങ്ങളും ഭയങ്കരങ്ങൾ തന്നെ. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ധീനരാജ്യങ്ങളിലെ 6 കോടി കത്തോലിക്കരും കമ്മ്യൂണിസവും തമ്മിലുള്ള ഒരു സന്ധിയില്ലാത്ത പിയൂസ് 12-ാം ന്റെ ശ്രദ്ധയെ മുഴുവൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ഈ വ്യത്യസ്ത സാഹചര്യങ്ങൾ, ഒരു മൂന്നു കൊല്ലത്തോളമായിട്ട് പാപ്പായെ സമരനീരതനാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നുവെന്നാണ് നിരീക്ഷകന്മാരുടെ അഭിപ്രായം.

നിതിയുടെ പരിണതഫലം ശാന്തി—ഇതാണ് ലോക പിയൂസ് തീരുമാനിയുടെ മുദ്രവാചകം. രണ്ടാം ലോകസമരപശ്ചാത്തം സമാധാനപ്രേരിതമായ നയംതന്നെയാണ് അവിടുന്ന് അനുസന്ധാനം ചെയ്തത്. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “അപകടങ്ങൾ അനവധിയും പ്രത്യാസനാവുമാണ്; സമാധാനം കൊണ്ട് യാതൊന്നും നഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല; പ്രത്യേക ധർമ്മം കൊണ്ട് സകലതും നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യും.”

പക്ഷേ, സമാധാനമുതൽ ഇന്നു പോരാളിയാണ്. ധാർമികമൈത്ര്യാർന്ന പുരമ അദ്ദേഹം ബാഹ്യശക്തിയെയും ആശ്രയിക്കുന്നു. കമ്മ്യൂണിസത്തെ ചെറുക്കുവാൻ ഇതു കൂടാതെ സാധ്യമല്ല. വേണ്ടിവന്നാൽ ശക്തി പ്രയോഗിക്കേണ്ടത് ക്രൈസ്തവലോകത്തിന്റെ കർത്തവ്യമാത്രമാണ്.

ജോലിത്തീരുക്കളെ വിശ്വമഹാഭക്തന്മാരിൽ അഗ്രഗണ്യനാണ് പത്രങ്ങളാംപിയൂസ്. ഈ 73-ാമത്തെ വയസ്സിൽ—അത്രേ പലരും വിശുദ്ധത്തിന്റെ മടിയിലേക്കു ചാഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന പ്രായത്തിൽ—അവിടുന്ന് യുവസഹജമായ ചുരുക്കുകോടും ചുണയോടും കൂടി ജോലി ചെയ്യുന്നു. ഉള്ളിൽ 10 കൊല്ലം കുറച്ചേ പ്രായം തോന്നിക്കുകയുള്ളൂ. മുടി അല്പം ഒന്നു നെരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത്രേയുള്ളൂ. തണുത്തുണ്ടിലും ഭോജത്തിലും

കുറയ്ക്കുന്ന ചുട്ടുവെക്കൽ വാർദ്ധക്യത്തെല്ലാ ഭോഗിപ്പിക്കുന്നത്; ചിന്താവിപ്ലവത്തെയാണ്. വൈകുന്നേരം ഒരു മണിക്കൂർ വിശുദ്ധമേയ്യ—വത്തിക്കാൻ ഉപവനത്തിൽ കൂടി ഉലാത്തുവോൾ. അപ്പോഴും ഓരോ ഭോജപ്രമാണങ്ങൾ കൈയിലേന്തിപറിക്കുകയായിരിക്കും. രാത്രിയിൽ 5½ മണിക്കൂറേ ഉറക്കമുള്ളൂ. അടുത്ത പരിചയിച്ചിട്ടുള്ളവരോടു ചോദിച്ചാൽ പായും, ജോലിയാണ് വിശുദ്ധത്തെക്കാൾ ആകർഷകമാകുന്നത് ഹർഷപ്രദമെന്നും.

കൃത്യം 7 മണിക്ക് പിയൂസ് തീരുമാനം പള്ളിക്കുറപ്പുണ്ണം മൂന്നാം നിലയിലെ ഉറക്കയുടെ തൊട്ടടുത്തുള്ള കപ്പേളയിൽ കർബാനചൊല്ലുന്നു. വ്യാധിമാനന്തരമാണ് പ്രാതഃക്ഷണം—കാപ്പിയും റൊട്ടിയും വെണ്ണയും. മണി എട്ടടിക്കുമ്പോൾ തന്റെ ഡസ്സിന്റെ പിന്തിൽ അവിടുന്ന് ഉപവിഷ്ണുനാകുന്നു. അവിടെയുള്ള ചെറുമുറികളിലെല്ലാം സ്വകാര്യപഠനത്തിനുള്ള ഗ്രന്ഥസഞ്ചയങ്ങളാണ്. ഇവിടെയാണ് അദ്ദേഹം ഭൂരിസമയവും ചെലവഴിക്കുന്നത്. എത്രനും ചില ആപ്തവാക്യങ്ങളായിട്ട് ആർക്കും ആ “അണിയാ”യിൽ പ്രവേശനമില്ല.

ഇറാഖ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളെയും സോഷ്യലിസ്റ്റ് ഇടതുപക്ഷത്തിന്റെയും പത്രങ്ങൾ വായിച്ച് അവരുടെ നയപരിപാടികൾ മനസ്സിലാക്കാൻ സ്മാർട്ട് ഒരു മണിക്കൂർ ചെലവാക്കും. പിന്നീട്, ഇറാഖിലെ മറ്റു പത്രങ്ങളിൽനിന്നും വിശദപത്രങ്ങളിൽനിന്നും പ്രത്യേകം വെട്ടിയെടുത്തിട്ടുള്ള ഭാഗങ്ങളും, പ്രധാന പ്രക്ഷേപണങ്ങളുടെ ടൈപ്പ് ചെയ്ത സംഗ്രഹവും സാവകാരം അവലോകനം ചെയ്യുകയായി. മേൽപ്പറഞ്ഞവ തയ്യാറാക്കിക്കൊണ്ട് സ്വകാര്യ ഭോഗ്യസ്ഥന്മാർ 7 മണിക്ക് മുറിയിൽ എത്തിക്കഴിയും. ഒൻപതുമണിക്ക് അല്പം മുൻപായി അവിടുന്ന് രണ്ടാം നിലയിലെ പഠനമുറിയിലേക്കു ഇറങ്ങുന്നു. കൂടിക്കാഴ്ചകളുടെ രംഗമാണത്. മതപരമെന്നതിനെക്കാൾ നയതന്ത്രപ്രധാനമായ കാര്യങ്ങളാണ് അവിടെ ചെയ്യാനുള്ളത്. കാർഡിനൽ മലിയോനേ 1944-ൽ ദിവംഗതനായശേഷം മാർപ്പാപ്പാതന്നെ ഡയറക്ടർ സെക്രട്ടറിയുടെ ജോലിയും നിർവ്വഹിച്ചുപോരുന്നു.

മണി ഒന്നാകുമ്പോഴേക്കും അവസാനസന്ദർശനം പോയിക്കഴിയും. പക്ഷേ തീരുമാനിയുടെ ദിനപരിപാടിയിൽ മുന്നിലൊന്നേ തീർന്നിട്ടുള്ളൂ. അവിടുന്ന് മൂന്നാം നിലയിലെ സ്വകാര്യ മുറിയിലേക്കു പ്രത്യാഗമിക്കുന്നു. ഒരു മണിക്കൂർ കഴിയുമ്പോൾ ഉച്ചക്ഷണത്തിനിരിക്കും. കറേ മംസം, മുട്ട, സസ്വങ്ങൾ, കാഴ്ച ഇത്രയുമേ ഉള്ളൂ അദ്ദേഹത്തിന്. സ്വീസ് കമ്പ്യൂട്ടറുകളുടെ മേൽനോട്ടത്തിലാണ് ക്ഷണം പാകം ചെയ്യുക.

വത്തിക്കാൻ തോട്ടത്തിൽ കൂടി ഉലാത്തിയിട്ട് അവിടുന്ന് ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധപതിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം അപ്പോൾ പേനാ ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല; എല്ലാത്തിനും ടൈപ്പ് റൈറ്റർ തന്നെ. ടൈപ്പ് റൈറ്റർ ഉപയോഗിക്കുന്ന ആദ്യത്തേ പാപ്പായും അവിടുനാണ്. ഡയറക്ടർ സെക്രട്ടറി ആയിരുന്നപ്പോൾ തുടങ്ങിയതാണ് ടൈപ്പ് റൈറ്ററിന്റെ ഉപയോഗം. സ്വകാര്യസംഭാഷണങ്ങൾക്കായി വിവിധ ഓഫീസുകളെയും ഘടിപ്പിക്കുന്ന ടെലഫോൺ സജ്ജമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ കമ്പികൾ വത്തിക്കാൻ സ്വീച്ച് ബോർഡിൽ കൂടിക്കടന്നുപോകുന്നില്ല. കൂടെയുള്ള ഫോണിൽ സംസാരിക്കാൻ കഴിയുകയും വത്തിക്കാൻ രാജ്യത്തിനു വെളിയിലേക്കു ഒരു ഫോൺപിളിയും നടത്തുന്നില്ലെന്നുള്ളതും സ്മരണീയമാണ്.

രണ്ടുമണിയോടുകൂടിയാണ് ഉറക്കം കഴിക്കുന്നതെന്ന് പറഞ്ഞുവെല്ലാം. ഒന്നര

വരെ പിടിച്ചു ജോലിയാണ്. വിവിധ സംഘടനകളുടെ റിപ്പോർട്ട് വായിച്ച് അന്തിമതീരുമാനം ചെയ്യുക, അടുത്തുചെയ്യാനുള്ള പ്രസംഗങ്ങൾ എല്ലാം എഴുതിത്തയ്യാറാക്കുക, സന്യാസസഭാധിപന്മാരുടെയും ബിഷപ്പന്മാരുടെയും അഭിപ്രായങ്ങളെ അപഗ്രഥനം ചെയ്യുക എന്നിവയാണ് അപ്പോൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന ജോലി.

വത്തിക്കാൻ നില എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെയും തലവൻ മാർപ്പാപ്പാ തീരുമാനിയത്രെ. എന്നാൽ ആ വിപുലമായ ജോലിയെല്ലാം ഒരൊറ്റ മനുഷ്യനും ചെയ്തുകൊടുക്കുക ക്യാബിനറ്റിനോടു തുല്യനായൊരു കോൺഗ്രീഗേഷനുകൾക്കായി വിവിധ വകുപ്പുകൾ വിഭജിച്ചുകൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. അവിടുന്ന് സൂക്ഷ്മദൃഷ്ടിയോടെ അവയെ നയിക്കുകയും നിയന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവിടുത്തെ അംഗീകരണം കൂടാതെ സുപ്രധാനതീരുമാനങ്ങളൊന്നും ചെയ്യുന്നതല്ല. മോൺ. ടെർട്ടീനിയും (അസംഭാരണ സഭാകാര്യങ്ങളുടെ സെക്രട്ടറി) മോൺ. മൊന്തിനിയും (സാമാന്യ കാര്യവകുപ്പു ലൂക്ഷൻ) ആണ് 12-ാം പിയൂസിന്റെ ഏറ്റവും ഉറപ്പായ പ്രവർത്തകർ. നയതന്ത്രമേഖലയിൽ മാർപ്പാപ്പായുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയാണ് അവരിരുവരും.

പോപ്പോ വത്തിക്കാൻ പ്രതിനിധികളും തമ്മിൽ സമ്പർക്കം പാലിക്കുന്നതിന് സഹായിക്കുന്ന ഒരു ചെയിസൺ ഉദ്യോഗസ്ഥനാണ് ടെർട്ടീനി; ഒരു അൺഡർ സെക്രട്ടറി ഓഫ് ഡയറക്ടറീന്റെ ജോലിയാണെന്നു പറയാം. ഇറാഖിലെ വിദ്വേഷവും ഉള്ള വൈദികരും വത്തിക്കാൻ തമ്മിലുള്ള പ്രയോധനവും മതേതരവും ആയ പ്രശ്നങ്ങളുടെ പര്യവേക്ഷകനാണ് മൊന്തിനിയുടെ ഓദ്യോഗികകൃത്യം. ഒന്നിടവിട്ടുവിടവങ്ങളിൽ രാവിലെ അവർ പോപ്പിന് റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

വിശ്വസംഭവവികാസങ്ങളിൽ പോപ്പിനുള്ള പരിജ്ഞാനം സംഭർക്കര അത്ഭുതസ്ഥിതിയാകാൻ പര്യാപ്തമാണ്. ക്ഷോണിയുടെ വിവിധകോണുകളിലും സംഭവിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ അവിടുന്ന് യഥാകാലം ഗ്രഹിക്കുന്നു. നാല്പത്തിമൂന്നു അപ്പൊസ്റ്റോലിക നൺസി യേച്ചറിൽനിന്നും 23 അപ്പൊസ്റ്റോലിക ഡെലിഗേഷനിൽനിന്നും വൃത്താന്തങ്ങൾ, കോഡും കേബിളും വഴിയായി വത്തിക്കാൻ ലേക്കു പാഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് അനുഭവം. വികാരിമാരിൽനിന്നും കിട്ടുന്ന അറിവുകളെ ആസ്സെമോക്കി 1358-ഓളം പാത്രീയർക്കാരും മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരും മെത്രാന്മാരും അയക്കുന്ന റിപ്പോർട്ടുകളും അവിടുത്തേക്കുള്ള നിയതമായ വിജ്ഞാനമാർഗ്ഗങ്ങളാണ്. കൂടാതെ 244 അപ്പൊസ്റ്റോലിക വികാരിയാത്തുകളും പ്രേഷിതരായുള്ളിലെ 129 അപ്പൊസ്റ്റോലിക പ്രീഫെച്ചേഴ്സും വിജ്ഞാനപ്രദമായുള്ളായ സ്രോതസ്സുകളാകുന്നു.

സെക്രട്ടേറിയറ്റിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരൊക്കെയും പരിപൂർണ്ണരഹസ്യം പാലിക്കാൻ കടപ്പെട്ടവരാണ്. വത്തിക്കാൻ ലേക്കു ദിവസംതോറും എന്തുമാത്രം കത്തുകളും കമ്പികളും വന്നു കുന്നുകൂടുന്നുവെന്ന് നിശ്ചയിക്കുക സുസാധ്യമല്ല. വിദേശന്മാർ, കമ്പികളും റിപ്പോർട്ടുകളും ഇറാഖിലെ നിലേക്കു വിവർത്തനം ചെയ്യുന്നു. ഇവയെല്ലാം മൊന്തിനി വായിച്ചുനോക്കി പോപ്പിന് സംഗ്രഹം അയക്കും.

അഭിമുഖസന്ദർശനങ്ങളും കാര്യഗ്രഹണത്തിനുള്ള മറ്റൊരു ഉപാധിയാണ്. പാലസ്തൈൻ, ഗ്രീസ്, ബർലിൻ എന്നിവിടങ്ങളിൽ പര്യടനം നടത്തിയ ഒരു പത്രപ്രവർത്തകൻ 48 മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ സന്ദർശനവാദം നൽകാൻ പോപ്പിനെ പ്രേരിപ്പിച്ചത് ഏതറ്റം ജ്വരങ്ങളിലെ സംഭവവികാസഗ്രഹണ

ഭീമാത്മയല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. പിയൂസ് തീരുമാനിയുടെ ചോദ്യങ്ങൾ നിശ്ചിതങ്ങളും മർദ്ദശീലങ്ങളും ആയിരിക്കും. സന്ദർശനവേളയിൽ കൂടുതൽ സംസാരിക്കുന്നത് സന്ദർശകന്മാരാണ്; ആമിതഭാഷി മിക്കവാറും ശ്രോതാവായിത്തന്നെ കഴിയും.

12-ാം പിയൂസിന്റെ ഓർമ്മശക്തി അനിതരസാധാരണമാകുന്നു. താൻ തയ്യാറാക്കുന്ന ഏതു പ്രഭാഷണവും—എത്ര ദീർഘമായാലും—കാണാപ്പാഠം പഠയ്ക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനുകഴിയും. സഹപ്രവർത്തകരുടെ ആയുധ ബോധത്താൽ അവരുമായി ഒരു തുറന്ന ചർച്ചയ്ക്കു് അവിടുന്ന് ഏല്പിക്കുന്നില്ല; സ്വസ്ഥാന വൈപുല്യം അങ്ങനെയൊരു ചർച്ചയ്ക്കു് സാധ്യമല്ലാത്തതാണ് ഇതിനു കാരണം. എന്നാൽ അചരിതനിന്നെല്ലാം ഭേദഗതികൾ ക്ഷണിക്കും. ഏകാന്തതയിലും ഏകാഗ്രതയിലും അദ്ദേഹം അവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളുടെ ഗുരുലക്ഷ്യത്തെ തോലനം ചെയ്യുന്നു.

സന്ദർശകരെ സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ പോപ്പിന്റെ സ്വതന്ത്രമായും സൗഹൃദമായും പെരുമാറ്റം ഒരു ഇടവക വികാരി തന്റെ ജനങ്ങളോടു കാണിക്കുന്നതിൽ കവിഞ്ഞ ഗൗരവമൊന്നും ആ ഉന്നതസ്ഥാനിക്കില്ല. അവിടുന്ന് ഒരിക്കൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “പാപ്പായ്ക്കു് എപ്പോഴും ഭോഗ്യസ്ഥത്തിൽത്തന്നെ ഇരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല.” ഓദ്യോഗിക കൃത്യശൃംഗങ്ങളുടെ ഭാരത്തെയും ക്ലേശത്തെയും വിസ്മരിച്ച്, ബന്ധുചിത്രാഭികളോടു് ആ സ്നേഹസമ്പന്നൻ ഏറ്റവും അടുത്തും, യോഗക്ഷേമം അന്വേഷിച്ചും സുസ്നേഹനനനായി ഒരു സാധാരണക്കാരനെപ്പോലെ വർത്തിക്കുന്ന കഠിനപുരുഷനായ അദ്ദേഹത്തെ സ്മരിക്കുക അസാധ്യം.

കമ്മ്യൂണിസത്തോടുള്ള 12-ാം പിയൂസിന്റെ നയം സുവ്യക്തവും സുശക്തവുമാണ്. സെൻറ് പിയറോഴ്സിന്റെ മട്ടുപ്പാവിൽ നിന്നുകൊണ്ടു് ആ ധവളകളേബൻ എത്രയെത്രപ്രാവശ്യം കമ്മ്യൂണിസത്തെ അപലപിച്ചിട്ടില്ല!! 1948 ഏപ്രിൽ മാസത്തിൽ ഇറാഖിലെ തെരഞ്ഞെടുപ്പുസംബന്ധിച്ച് അവിടുന്ന് വഹിച്ച പങ്കു് ഒട്ടും മില്ലാത്തല്ല. ഇറാഖ് കത്തോലിക്കരെ ആ ധർമ്മമുപതി സവിശേഷം സംഘടിപ്പിച്ച് സന്ദർശിപ്പിക്കാനും പ്രബുദ്ധരാക്കി. സമ്മതിദാനം യഥാവിധി നിർവ്വഹിക്കാത്തവർ സഭയെ ഉപേക്ഷിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം ഡയറിംഗ് പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. കളിനാൾ മുതൽ കത്തന്മാർവരെ അരയ്ക്കുതലയും മുറുക്കി ബലപരിഹരമായി അരങ്ങത്തിറങ്ങി. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു് കൂടാതെ നിഷിദ്ധമാക്കി. ഇറാഖിലെ കത്തോലിക്കാപ്രവർത്തനം വിസ്മയവഹമായ വേല ചെയ്തു. 24,000 ഇടവകകളിലായി 18000 കമ്മ്യൂണിക്കാർ ഉൾപ്പെടെയുണ്ട്. അവ അവിടുത്തെ സകല കത്തോലിക്കാജനതയെയും ഒരേ കൊടിക്കീഴിൽ അണിനിരത്തി. എന്തിനും? കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രചരണപരിപാടികളെയൊക്കെ ശാസനമുദ്രിക്കുക തന്നെയല്ല. നല്ല വാശിയോടെ പോളിംഗ് നടന്നു. മണിക്കൂർതോറും പോളിംഗിന്റെ തനി, തന്നെ മോണിൽ അറിയിച്ചുകൊള്ളണമെന്ന് മൊന്തിനിക്കു് പാപ്പാ നിർദ്ദേശം നൽകിയിരുന്നു. കത്തോലിക്കാപ്രവർത്തനത്തിന്റെ ശക്തി താൻ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പോലെ നിസ്സാരമല്ലെന്ന് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് നേതാവു് പാൽമിറോ ടോംഗ്വിയാറി സമ്മതിച്ചു.

വത്തിക്കാൻ ഓദ്യോഗികപത്രികയായ ഓസ്റ്റേർവത്തോരെ റൊമാനോയുടെ പംക്തികളിലെ “മിൻസെന്തിക്കെയിസ്” രംഗങ്ങളിലും മാർപ്പാപ്പാതന്നെ പ്രധാനപങ്കു വഹിക്കുന്നു. അതിലെ വാദമുഖങ്ങൾ എല്ലാംതന്നെ 12-ാം പിയൂസിന്റെ ധീരബുദ്ധിയിൽനിന്നും എടുത്തിട്ടുള്ളതാകുന്നു. സഭയോടു കാണിച്ചിട്ടുള്ള ഉഗ്രമായ ധീരശക്തിയെ തിരിയെ കത്തോലിക്കാലോകത്തിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളെ അണിനിരത്തുകയെന്നതാണ് അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം.

തീരുസ്തേയ്ക്കു തീരെയുള്ള ശരപ്രയോഗം ശത്രുപാളയത്തിൽനിന്നും ഉണ്ടാകുമ്പോൾ, ആ ധാർമികസമുദായം “ഓസ്റ്റേർവത്തോരെ” പത്രാധിപരിലൊരാളെ (ശേഷം 8-ാം പേജിൽ)

അന്നും അതിരാവിലെത്രേസ്യക്ഷി ഉണർന്നു. വേഗത്തിൽ കിടന്നിരുന്ന മുറിയുടെ വളരെ ചെറുതായ അളവെടുത്തു വിളിച്ചു. അദ്ദേഹം ഒരു തെങ്ങി തിരിഞ്ഞുനോക്കി കിടന്നതേയുള്ളൂ. മറുപടി പാഞ്ഞില്ല. ത്രേസ്യക്ഷി നാലിടുകൂടി മുറുപ്പായിത്തീർന്നു, തോലിനെ മന്ദം മന്ദം കലുക്കിവിളിച്ചു. “അതേ, ഇന്നു ഞായറാഴ്ചയാണ്. എഴുന്നേൽക്കൂ. താമസിപ്പാൻ സമയംതെറ്റി.”

വേഗത്തിൽ ഒരു കോട്ടുവാ വിട്ടു. തല ചെറുത്തു. “ഇന്നും പോകാൻ തരമില്ല. ആ വേലികെട്ട് മുഴുവനാക്കണം.”

“വന്നിട്ട് ആയാൽ പോരേ?” വിനയപൂർവ്വം അവൾ വിളിച്ച് അഭ്യർത്ഥിച്ചു നോക്കി.

“അതു പോരാ. ഒരു ദിവസം ഉണ്ടെങ്കിലേ അതു കെട്ടിത്തീരുകയുള്ളൂ.....വല്ലാത്ത തണുപ്പു തോന്നുന്നു. കുറച്ചുകൂടെ കഴിയാതെ എഴുന്നേൽക്കുവാൻ.” പുതുപ്പു വലിച്ചിട്ട് അദ്ദേഹം അതിരളിയിൽ ചുരുങ്ങുകയുണ്ടായി.

ത്രേസ്യക്ഷിക്ക് അനുപമമായ മനോവേദന ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന പരാമർശത്തിന്റെ ആവർത്തനമായിരുന്നു അതു. അവളുടെ ഭർത്താവ് വിശുദ്ധ ദിനാചരണത്തിൽ അടിക്കടി ഉദാസീനനായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

അസാധാരണമായ ഹൃദയഭാരത്തോടെയാണ് അവൾ അവിടെനിന്നു തിരിച്ചുപോന്നത്. അടുത്ത മുറിയീൽ സ്വപ്നവിശ്വലോകത്തിൽ കിട്ടുകൾ ഉണർത്തിക്കൊണ്ട് അവൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചു. അപരജ്ഞാനം പുറപ്പെടുവിക്കാതെ പതുക്കെ ആ മുറി അവൾ കടന്നുപോന്നു. മുത്തകുട്ടി ലില്ലിക്ക് എട്ടു വയസ്സു കാണും. പള്ളിയിൽ പോകാൻ വലിയ താല്പര്യമുണ്ട്. തക്കകാരണം കൂടാതെ മുക്കും വരുത്തുന്നത് പാപമെന്നെന്ന് വാഗ്ദാനം. അന്നും പള്ളിയിൽ പോകുന്നില്ലെന്നറിയുമ്പോൾ അവൾ കരയുന്നു.

ലില്ലി കരയുന്നത് കണ്ടാൽ ജോജ് കുട്ടിയും കരയും. അവൻ അഞ്ചു വയസ്സായി. അവൻ ഒരു ചുണ്ടക്കുട്ടനാണ്. അപ്പന്റെ തനിപ്പകുപ്പ്. എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും, ഇരിപ്പിലും, നടപ്പിലും കിടപ്പിൽ പോലും അപ്പനെ അനുകരിക്കാനാണ് അവൻ ശ്രമിക്കുക. വലത്തേകൾ വളച്ചുകുത്തി അതിന്മേൽ ഇടത്തേകൾ പൊക്കിവെച്ചു അവൻ കിടക്കുകയുള്ളൂ. അപ്പൻ അങ്ങനെയൊരു വിശ്രമിക്കുന്നത്.

ത്രേസ്യക്ഷി അടുക്കളവരികളിൽ നിന്ന് പടിഞ്ഞാറേതട്ടത്ത് പച്ചപ്പട്ടു വിരിച്ചു പാലെ അതിമനോഹരമായി നിറഞ്ഞിരുന്ന കിടക്കയെ വയലുകളും അമ്പലപ്പുറം ചെറുകുന്നുകളിൽ വരിവരിയായി നിൽക്കുന്ന തെങ്ങിൻ തോപ്പുകളും റബ്ബർതോട്ടങ്ങളും നോക്കിക്കണ്ടു. അവയെല്ലാം ദേവസ്വച്ചന്റെ വൻനേട്ടങ്ങളാണ്; പ്രയത്നഫലങ്ങളാണ്!

ആദ്യമൊക്കെ ആ സ്ഥലത്തോടും അവിടത്തെ ജീവിതരീതിയോടും അവൾക്ക് ഇഷ്ടമായിരുന്നു. അവിടത്തെ ജീവിതം, മറ്റുള്ളവർ പറഞ്ഞതുപോലെ, ഉല്ലാസരഹിതവും ഏകാന്തവുമായി അവൾക്കു തോന്നിയില്ല. അയൽപക്കക്കാർ മുക്കുകയായിരുന്നു. ഉള്ളവർതന്നെ വളരെ അകലെയാണ് താമസിച്ചിരുന്നതും. അവരെ കണ്ടുക, അവരുമായി ദൈവദൂഷാപം ചെയ്യുക, അതോ കിടക്ക അവർക്കുവന്നിരുന്ന സന്ദേശങ്ങളായിരിക്കും എന്നു വരികിലും ആ മലയെടുത്തവിലെ ജീവിതം ഉന്മേഷകരമായതായിരുന്നു. ഗ്രാമമോണം ഹാജ്മോണിയും അവൾക്കും കുട്ടികൾക്കും ഉല്ലാസത്തിനുള്ള ഉപകരണങ്ങളാണ്.

എന്നാൽ കാച്ചനാളായിട്ട് ആ സ്ഥലത്തോടും ജീവിതരീതിയോടും അവൾക്കു വെറുപ്പുതോന്നിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. ആ പച്ച പിടിച്ചു വയലുകളും, ഫലഭൂയിഷ്ടമായ കുന്നുകളും കാണുമ്പോൾ അവളുടെ ഹൃദയം കിടന്നു പിടയ്ക്കും. അവയാണ് ഭർത്താവിനെ പള്ളിയിൽ നിന്നും അകറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്ന വാസ്തവം വിസ്മയിക്കുന്നതിന് അവൾക്കു സാധിച്ചില്ല.

അവർ പള്ളിയിൽനിന്ന് ഏതാണ്ടു ഏഴുനൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു മുമ്പെത്താണു താമസി

ചെറുകുന്ന്

ആമണിനാദം

(തോമസ് കരോടൻ)

കുന്നതു്. അവിടത്തുകാർ മൂന്നുമെൽ നീളത്തിൽ ഒരു റോഡുവെട്ടി പ്രധാന റോഡുമായി ബന്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. വർഷക്കാലത്തു കണ്ടും കഴിയും നിറഞ്ഞു് ആ “വീല്ലുസ്” (വീല്ലേജ്) റോഡു് ഉപയോഗഗ്രന്ഥമായിത്തീർന്നു. തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടതെ നേതാക്കന്മാർക്കു ആ റോഡിന്റെ ആവശ്യകത അനുഭവപ്പെടാറുള്ളു; ആവേശഭരിതരായി അതിന്റെ ഉജ്വലത്തെയെപ്പറ്റി സംസാരിക്കാറുള്ളു. അത്തരം റോഡുകളുടെ കാര്യം ഏറെപ്പറ്റി പത്രക്കാരും ചെച്ചുമൊന്നും ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്നില്ല. ഒരിക്കൽ അവിടത്തുകാർ ആ റോഡു നന്നാക്കേണ്ട കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് പള്ളിയോഗത്തിൽ ആവലാതിവേഗമായിപ്പറയുകയുണ്ടായി. യോഗം ഏകകണ്ഠം അതു ഗവണ്മെന്റിന്റെ ചുമതലയാണെന്നു് റൂൾമെടുചെയ്തു!

പണമുണ്ടാകുമ്പോൾ ആലോചിക്കാമെന്നു് പ്രധാനമന്ത്രി വളരെ അനുഭാവപൂർവ്വം നിവേദനം ചെയ്തതോടു് മറുപടിയും പറഞ്ഞു!

മഴക്കാലത്തു് അതിലെ വണ്ടിപോകുകയല്ല. ഏഴും ഏഴും പതിന്നാലുനൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു—അതുമഴക്കാലത്തു്—സാധാരണമായിരിക്കും. വർഷത്തിന്റെ ശക്തി കാണാൻ അവർ കഴികൾ നികത്തും; വഴി സഞ്ചാരയോഗ്യമാക്കും. അപ്പോൾ വലിയ അലുപനമോ അപകടമോ കൂടാതെ അതിലെ വണ്ടി അടിക്കാം. അങ്ങനെ വഴി നന്നായ അനന്തരം ത്രേസ്യക്ഷി നിർബന്ധിക്കുന്നതാണ് പള്ളിയിൽ പോകാൻ. എല്ലാ ശനിയാഴ്ചയും അവൾ വണ്ടിച്ചുരുട്ടാൻ എണ്ണ കൊടുത്തു് തയ്യാറാകാറുണ്ടു്. പക്ഷെ, അതെല്ലാം നിഷ്പ്രയോജനമായിട്ടുണ്ടു് കലാശിക്കുക.

അവളുടെ നിരാശയ്ക്കു് വേറൊരു കാരണവും കൂടെയുണ്ടു്. അവരുടെ വിവാഹവേളയിൽ അവൾ മരണാശ്വാസത്തിൽ അശ്വം ഉത്സുകയല്ലായിരുന്നു. ദേവസ്വച്ചന്റെ ശുശ്രൂഷയിലും സന്മാതൃകയും ആണു് അവളെ ഉത്തമകന്തോലിക്കാ വനിതയാക്കിയതു്. അക്കാലം അവൾ എന്നും നന്ദിപൂർവ്വം അനുസ്മരിക്കാറുണ്ടു്. ഒരു പ്രത്യേക സംഭവം അവൾ പച്ചമോടും പാഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. വിവാഹം കഴിഞ്ഞു് ഏതാനുമാസമായിരുന്ന ദേവസ്വച്ചനും അവളും സിനിമാ കാണാൻ ഒൻപതു മൈൽ കാളവണ്ടിയിലിരുന്നുപോയി. ഒരു ശനിയാഴ്ചയാത്ര. രണ്ടുമാസം യാത്രകൂടിയാണ് അവർ തിരിച്ചുവന്നതും അത്താഴമുണ്ടായതും. കിടക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ദേവസ്വച്ചൻ പറഞ്ഞു. “പള്ളിയിൽ പോകാൻ നേരത്തെ എഴുന്നേൽക്കണംമെന്നു്. അദ്ദേഹം അതു വെറുതെ പറഞ്ഞതല്ല. അതിരാവിലെ ത്രേസ്യക്ഷിയെ വിളിച്ചെഴുന്നേൽപ്പിച്ചതു് അദ്ദേഹമാണു്. സോത്താഹം കാപ്പി ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു് പത്തുകൂടെ വണ്ടിയിൽ കയറി പള്ളിയിൽ പോകുകയും ചെയ്തു. നവമെൻറുളളിൽ പച്ച നൂലുപെട്ട കിരീടം വെച്ചതൊന്നും പുനഃപരിശോധിച്ചതു് അന്നു് കരോടന്റെ! അടുക്കളവരികളിൽ ഇരുന്ന് ആ സംഭവം വിളിച്ച് അവൾ ഓർത്തു കാണും ഹൃദയഭാരത്തിന്നു് ഒരാശ്വാസം ലഭിക്കുമെന്നു് കരുതി. താമസിയാതെ തന്നെ പ്രഭാതക്ഷണം പരക്കപ്പെടുത്താൻ അവൾ അവിടെനിന്നു് എഴുന്നേറ്റുപോയി.

ഒരു ദിവസം കൊണ്ടല്ല ദേവസ്വച്ചൻ അവസാനിച്ചിരുന്നതു്. പല കാരണങ്ങളും സാഹചര്യങ്ങളും അതിന്നു് സഹായകമായി ഭവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. വഷക്കാലങ്ങളിൽ പഴിയിൽക്കൂടെ വണ്ടിവിടുന്നതിനുള്ള അസൗകര്യം. വയലിലും മറ്റും പണിയുള്ള അവസരങ്ങളിൽ—അതു മിക്കപ്പോഴും ഉണ്ടാകും—വേണ്ടത്ര വേലക്കാരെ കിട്ടാത്തതു് വിഷമം. ചിലപ്പോൾ ഒരു രണ്ടു് ആഴ്ച പള്ളിയിൽ പോകുകയല്ല. ത്രേസ്യക്ഷിയുടെ നിർബന്ധം കാരണം പിന്നെയും ഒരു രണ്ടു ഞായറാഴ്ച പോകും. മറ്റൊരിക്കൽ മൂന്നും നാലും പ്രാവശ്യം മുക്കും. മേ

ലിൽ ഇപ്രകാരം സംഭവിക്കുകയെന്നു് പ്രതീക്ഷ ചെയ്യും. പ്രതീക്ഷകൾ ചെയ്യാൻ എളുപ്പംതന്നെ. അതിലും എളുപ്പമുണ്ടു് അവ പാലിക്കാതിരിക്കാനും. അതു് ത്രേസ്യക്ഷിക്ക് നിത്യേന അനുഭവപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു.

ലില്ലി ഉണർന്നു് അമ്മയുടെ അടുക്കൽ എത്തി. അന്നും പള്ളിയിൽ പോകുന്നില്ലെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ അവൾക്കു അതിന്റെ ഇഹമാഭംഗം ഉണ്ടായെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ല. അവളുടെ പുറകെയായി ജോർജ്ജ് കുട്ടിയെ താങ്ങിക്കൊണ്ടു് ദേവസ്വച്ചനും അവിടെ വന്നു. ത്രേസ്യക്ഷി കുട്ടികൾക്കു കഞ്ഞികൊടുത്തു. ഭർത്താവിന്നു മേശപ്പുറത്തു കാപ്പിയും.

“അമ്മേ, മ്ളു് പള്ളിയിൽ പോയിട്ട് എത്ര നാളായി?” നിരാശയോടെ ലില്ലി ചോദിച്ചു.

“അഞ്ചു മാസത്തിലധികമായി.”

“അത്രയായോ? അതില്ല. അതു നിന്റെ ഭർത്താക്കാരാണു്.” ദേവസ്വച്ചൻ ഭാര്യയുടെ അഭിപ്രായത്തെ എതിർത്തു.

“എനിക്ക് തോന്നുന്നതു് അധികം കൂടുതലായെന്നു്. പള്ളിയെക്കുറിച്ചു് നാളെക്കുറിച്ചു് ഓർത്തുനോക്കിട്ടു നോക്കിട്ടുനീല്ലു്.” ലില്ലി നെടുവീർപ്പിട്ടു.

“എട്ടു വയസ്സായ കുട്ടിയു് ഇത്ര പെട്ടെന്നു് അതെല്ലാം മറന്നുപോയെന്നു്?” ദേവസ്വച്ചൻ മകളെ കളിയാക്കി.

“ഞാൻ ഓർത്തു നോക്കിനേ...ദേവസ്വച്ചനോട് പുണ്യമുണ്ടാൻ രൂപം... അതിന്മേൽ എത്ര അമ്പുണ്ടു്? ഞാനോർത്തിട്ടു കിട്ടുന്നില്ല.” അവൾ ദയനീയമായി, സഹായത്തിനായി അപ്പനെ നോക്കി.

“അടുത്ത ഞായറാഴ്ച കാരാണയാണ്. അന്നു് പള്ളിയിൽ പോകണം. അപ്പോൾ വീണ്ടും എണ്ണിക്കൊക്കും.”

ലില്ലി പിതാവിന്റെ മുഖത്തു കിരാനേരം സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവൾക്കു് എന്തോ അറിയാനാണു്. ചോദിക്കാറുണ്ടു്. “അപ്പോൾ എല്ലാ ഞായറാഴ്ചയും പള്ളിയിൽ പോകണ്ടേ?” അതായിരുന്നു അവളുടെ സംശയം.

“സാധിക്കുമെങ്കിൽ പോകണം” എന്നു് അദ്ദേഹം നൽകിയ സമാധാനം കൊണ്ടു് അവൾക്കു് തൃപ്തിവന്നില്ല. തക്കകാരണമുണ്ടെങ്കിൽ പോകേണ്ടതില്ലെന്നു് ഇതിനുമുമ്പു് അദ്ദേഹം പറയാറുള്ളതും അവൾ ഓർത്തു.

എത്ര കാഴ്ചയും കിടക്കിപ്പിടിച്ചു ചോദിക്കുന്നതെപരിവൃദ്ധയായാണു്. അതുദേവസ്വച്ചനു് ഇഷ്ടവുമാണു്. “സാധിക്കുമെങ്കിൽ,” “തക്കകാരണം” എന്നെല്ലാം പതുക്കെ അവൾ ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്നു. കൂടുതൽ വിശദീകരണം അവൾക്കു കിട്ടണം. അതിനായിരുന്നു അവളുടെ പിന്നത്തെ ശ്രമം.

“കഴിഞ്ഞ ഞായറാഴ്ച എന്താ മ്ളു് പോകാത്തതു്?”

“അന്നു വേലി കെട്ടല്ലാഞ്ഞോ?”

“അതിന്നു മുമ്പിലത്തെ ഞായറാഴ്ചയോ?”

“അന്നല്ലെ കള്ളത്തിലെ മീൻ പിടിച്ചിട്ടു്.”

“അതിന്നു മുമ്പിലത്തെ ഞായറാഴ്ചയോ?”

“അന്നല്ലെ പതു പൊറതു്.”

“അതിന്നു മുമ്പിലത്തെ ഞായറാഴ്ചയോ?”

ദേവസ്വച്ചന്റെ ക്ഷമയാറു. അഭിമാനം പ്രണമപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു: “എന്തടി നിയെന്നെ വിസ്മയിക്കുന്നോ?” എല്ലാവരും നിശ്ശബ്ദരായി. പിന്നെ ആരും ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല. ലില്ലി ഉടനെതന്നെ പുറത്തേക്കുപോയി വിശിഷ്ടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായു.

“പെൺകുട്ടികളെ അധികം ഓമനിക്കരുതു്” എന്നു ഭാഗ്യവശം ശാസിച്ചിട്ടു ദേവസ്വച്ചനും വെളിച്ചിപ്പിക്കാറില്ല. വേലികെട്ടു മുറയ്ക്കുന്നതും അന്നു വൈകുന്നേരം അത്താഴം ശരിപ്പെടുത്തിവെച്ചതിനുശേഷം അമ്മയും മകളുംകൂടെ സന്ധ്യാനമസ്കാരത്തിന്നു വട്ടംകൂട്ടി. ജോർജ്ജ് കുട്ടി കാച്ചനേരം അമ്മയുടെ മടിയിൽ

യിൽ അടങ്ങിയൊതുങ്ങിയിരുന്നു. എത്ര നേരം അങ്ങനെ അനങ്ങാതെയിരിക്കും. അവൻ എഴുന്നേറ്റു് നാലുചുരുക്കു ഉറുവണ്ടി മുറിച്ചിരിക്കുന്ന ഓടിച്ചുകുളിക്കാൻ തുടങ്ങി. അമ്മ അവനെ വിവക്ഷിച്ചില്ല. അതു തള്ളുന്നശക്തി കൂടാതെ വർദ്ധിച്ചു. ഓട്ടത്തിന്റെ വേഗത കൂടിയപ്പോൾ “പ്രാം—പ്രാം” എന്ന ഹോൺ വിളിയുടെ സ്വരവും വളരെ ഉയർന്നു ഇടയ്ക്കിടെ പൊട്ടിച്ചിരിയു്. “എടാ, ജോർജ്ജ് കുട്ടി ഒന്നിവിടെ വന്നു് ഒന്നനങ്ങാതെയിരിക്കേണ്ട.” അമ്മയുടെ ശാസന കേട്ടു് അവൻ ഞെട്ടിപ്പോയി. വണ്ടി വലിച്ചെറിഞ്ഞു് മുറിയുടെ പടിഞ്ഞാറേ ഭിത്തിയിൽ മുഖമേൽത്തുനിന്നു കറഞ്ഞു.

പ്രാർത്ഥന കഴിയുന്നതുവരെ അതു കണ്ടാലും ത്രേസ്യക്ഷി പുറത്തു കാണിച്ചില്ല. അതവസാനിച്ചപ്പോൾ ലില്ലി അമ്മയ്ക്കു സൂതി ചൊല്ലി കൈകൾ മുറുപ്പിച്ചു. അപ്പോഴും ജോർജ്ജ് കുട്ടി കരയുകയാണ്. ലില്ലി ചെന്നു സഹോദരനെ അമ്മയുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നാക്കി. “ഇനി ഇവൻ അങ്ങനെ ചെയ്യുകയല്ല, അമ്മേ.” അവൾ സഹോദരനുവേണ്ടി മറുപടി പറഞ്ഞു.

തരവും വിടാതെതന്നെ ത്രേസ്യക്ഷി ഉപദേശിച്ചു: “ജോർജ്ജ് കുട്ടി, അഞ്ചു വയസ്സു കഴിഞ്ഞുകൂടുകൾ ഇങ്ങനെ പെരുമാറുന്നതു് ശരിയല്ല. ഞങ്ങളുടെ കുട്ടികൾ നിനക്കു പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലാൻ പഠിപ്പേ?”

അവന്റെ മുഖത്തു് അപ്പും അരിശും പ്രത്യക്ഷമായി. “ഞാൻ കപ്യാരല്ലാ ഒരുപടിനേരം പ്രാർത്ഥിക്കാൻ.” അവന്റെ ആശയം ത്രേസ്യക്ഷിക്ക് മനസ്സിലായില്ല. “കപ്യാരോ?” വിസ്മയത്തോടും വികാരത്തോടുംകൂടെ അവൾ ആവർത്തിച്ചു. “കപ്യാരോ?”

“നാളു് അങ്ങനെ ഒരുതട്ടു് പറഞ്ഞതാണമ്മേ അതു്” ലില്ലി വിശദീകരണം നല്കി.

“അവൻ എത്ര പറഞ്ഞു?”

“കപ്യാരും എന്നു പറഞ്ഞാൽ ദിവസവും പള്ളിയിൽപോയി അച്ചന്മാരുടെ കൂടെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന ആളാണെന്നാണ് അവൻ ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞതു്.”

“അപ്പനീങ്ങു വരട്ടെ. ഇക്കാര്യം അപ്പനും അറിയണം.”

“പാഞ്ഞോ? എനിക്കെന്താ? അപ്പനും കപ്യാരല്ലല്ലോ.” സമാധാനപൂർണ്ണമായിരുന്നു അവന്റെ സംസാരവും നോട്ടവും.

“ഇപ്പോൾ സമയം കിട്ടുമ്പോൾ പള്ളിയിൽ പോകാറുണ്ടു്.” ലില്ലി സഹോദരന്റെ അഭിപ്രായത്തെ പ്രതിഷേധിച്ചു. “അമ്മേ, ഇപ്പോൾ ചിലപ്പോൾ പള്ളിയിൽ പോകാത്തതും പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു വരാത്തതും തക്കകാരണമുണ്ടായിട്ടല്ലേ?”

“അങ്ങനെയൊന്നു് അദ്ദേഹം വിചാരിക്കുന്നതു്.” ത്രേസ്യക്ഷി നെടുതായി ഒരു നിശ്ചയിച്ചു.

“ഇപ്പോൾ ഒരിക്കലും പോകാറില്ലേ, ഏ ഏ” കൂകി വിളിച്ചുകൊണ്ടു് വിജയഭാവത്തോടെ അവൻ വാതുക്കു ലേക്കു ഓടി. ദേവസ്വച്ചൻ വരേണ്ട സമയമായിട്ടുണ്ടു്. മാരിയിട്ടിരുന്ന വാതിൽ അവൻ പിടിച്ചു വലിച്ചു തുറന്നു. ഓർച്ചയൊക്കെ കണ്ടു് അവൻ സന്തോഷിച്ചു. “തേ, ഇപ്പോൾ വരുന്നുണ്ടു്.”

ഉടനെ കഴിഞ്ഞു് ദേവസ്വച്ചൻ അന്നത്തെ ജോലികളുടെ സ്വഭാവം, ജോലിക്കാരുടെ ഇടയിൽ നടന്ന തർക്കങ്ങൾ,—അവരെ പറഞ്ഞ് കേൾപ്പിച്ചു. സംസാരത്തിനിടയിൽ കുട്ടികൾ ഉറങ്ങി. മടിയിൽ തല ചായിച്ചു് ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ജോർജ്ജ് കുട്ടിയെ തലോടിക്കൊണ്ടു ത്രേസ്യക്ഷി പറഞ്ഞു:

“ഇതു് കൊച്ചുകുട്ടനാ? അശ്വം താൽപര്യമില്ല പ്രാർത്ഥിക്കാൻ.”

“അതു സാരമില്ല, കുട്ടിയല്ല. വലിയ താക്കുമ്പാൾ എല്ലാം ശരിപ്പെട്ടുകൊള്ളും. എങ്കിലും കുടാശ്ശേ നിർബന്ധിക്കണം.”

“ഞാൻ നിർബന്ധിച്ചിട്ടു കാഴ്ചമില്ല.”

“എത്ര?”

“ഞാൻ പറഞ്ഞാൽ അവൻ ഇക്കാര്യത്തിൽ കൂട്ടാക്കുന്നില്ല. പേരെങ്കിൽ പ്രാർത്ഥന പെണ്ണങ്ങൾക്കും കപ്യാരും ഉള്ളതാണെന്നാണു് അവന്റെ വിചാരം. “അതുകൊണ്ടു് നിങ്ങൾ ഇക്കാര്യം

[illegible]

“യേശുക്രിസ്തു എന്ന ഇട്ടിരിക്കുന്ന അടിസ്ഥാനമല്ലാതെ മറ്റെന്ത് ഇടുവാൻ ആർക്കു കഴിയുകയില്ല” എന്നു പൗലോസ് ധീമാ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് സഭയിലെ ഭരണാധികാരമെന്ന അടിസ്ഥാനത്തെപ്പറ്റിയല്ല, പ്രബുത സുവിശേഷപ്രസംഗങ്ങളിലെ അടിസ്ഥാനത്തെപ്പറ്റിയാണ്. തന്റെ സുവിശേഷപ്രസംഗങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനം ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വവും പരിത്രാണവും മറ്റും സംബന്ധിച്ചുള്ള തത്വോപദേശങ്ങളാണെന്നാണ് ധീമാ പ്രസ്തുതവാക്യത്തിൽ പറയുന്നത്. ആകയാൽ ഇദ്ദേഹം

വാക്യം പത്രോസു പഠയാണെന്നുള്ള വ്യാഖ്യാനത്തിനു ഭക്തനെ ബാധകമല്ല.

“നിങ്ങളെ അപ്പോസ്തോലന്മാരും പ്രവാചകന്മാരും എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ പണിതീർക്കുന്നു” എന്ന പൗലോസുശ്ലീഹായുടെ വാക്യവും സുവിശേഷപ്രസംഗത്തെപ്പറ്റിയാണ്. “പ്രവാചകന്മാരും” എന്ന വാക്കുതന്നെ ഇതിനു തെളിവാണ്. പ്രവാചകന്മാർ പ്രസംഗകന്മാരാണ്, അല്ലാതെ സഭയിലെ ഭരണാധികാരികളല്ല. ആകയാൽ ഈ വാക്യം കത്തോലിക്കാ വ്യാഖ്യാനത്തെ സ്തംഭിപ്പിക്കുന്നില്ല. അപ്പോസ്തോലന്മാർ അപ്രമാദവരമുള്ള ആദ്യത്തെ പ്രസംഗികന്മാരായതുകൊണ്ട് അവരെ സഭയുടെ അടിസ്ഥാനമെന്ന ന്യായമായി വിളിക്കാം. സഭാഭരണത്തിൽ പത്രോസിന്റെ കീഴിൽ അപ്പോസ്തോലന്മാർക്കു സ്ഥാനമുള്ളതുകൊണ്ട് ആ അത്മത്തിലും അവരെ സഭയുടെ അടിസ്ഥാനമെന്ന വിളിക്കാൻ ന്യായമുണ്ട്. എന്നാൽ ഇതൊന്നും പത്രോസു പഠയാണെന്നുള്ള വ്യാഖ്യാനത്തിനു ബാധകമല്ലതന്നെ. “നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ കെട്ടുന്നതെല്ലാം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കെട്ടപ്പെടും, നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ അഴിക്കുന്നതെല്ലാം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അഴിക്കപ്പെടും” എന്നു ശ്ലീഹന്മാരോടു പൊതുവായി ക്രിസ്തു അരുളിച്ചെയ്തു. ഇവിടെ കെട്ടാനും അഴിക്കാനുമുള്ള അധികാരം, സഭാധികാരം, സകല ശ്ലീഹന്മാർക്കും കൂടി പൊതുവിൽ നൽകിയിരിക്കുകയാണല്ലോ. ശ്ലീഹന്മാരിൽ ഒരാളെ നിലയിൽ അതു പത്രോസിനും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ പത്രോസിനോടു തന്നെ “നി ഭൂമിയിൽ കെട്ടുന്നതെല്ലാം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കെട്ടപ്പെടും നി ഭൂമിയിൽ അഴിക്കുന്നതെല്ലാം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അഴിക്കപ്പെടും” എന്നു മറ്റൊരുവരുത്തിൽ ക്രിസ്തു അരുളിച്ചെയ്തു അതായത് ശ്ലീഹന്മാർക്കെല്ലാവർക്കും കൂടി പൊതുവിൽ കൊടുത്ത ഈ അധികാരം പത്രോസിനു തന്നെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. സഭയിൽ സകലമാനപേരും ശ്ലീഹന്മാരുടെ പൊതുവായ ഭരണാധികാരത്തിനു കീഴ് പെട്ടവരാണെന്നും എന്നാൽ ശ്ലീഹന്മാർ പതിനൊന്നു പേരും പത്രോസിന്റെ അധികാരത്തിനു കീഴ് പെട്ടവരാണെന്നുമല്ലയോ പ്രസ്തുത രണ്ടുവാക്യങ്ങളും സംയോജിപ്പിച്ചു വ്യാഖ്യാനിച്ചാൽ ന്യായമായി ലഭിക്കുന്ന നിഗമനം? ആകയാൽ ശ്ലീഹന്മാർ പൊതുവിൽ സഭയുടെ അടിസ്ഥാനങ്ങളാണെന്നു പറയുന്നതുകൊണ്ട് അവർ പത്രോസിനു തുല്യരായ അടിസ്ഥാനമാണെന്നു വരുന്നില്ല. അടിസ്ഥാനമായിരിക്കുന്ന അവർ പത്രോസാകുന്ന പൊമേൽ ഉറപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. “നി നിന്റെ സമോദരന്മാരെ സ്ഥിരീകരിക്കുക” എന്നു പത്രോസിനോടു തന്നെ ക്രിസ്തു അരുളിച്ചെയ്തതിന്റെയും അർത്ഥം ഇതുതന്നെയല്ലാതെ മറ്റൊന്നാണ്? ആകയാൽ പത്രോസെന്ന വ്യക്തിയെയാണ് ക്രിസ്തു തന്റെ സഭയുടെ അടിസ്ഥാനപഠാപമായി നിയമിച്ചിരിക്കുന്നത്. “പത്രോസ്” എവിടെയോ, അവിടെയാണ് സഭ” എന്ന ആദിമസഭയിലെ ആപ്തവാക്യം എത്രയോ അർത്ഥമർക്കം? പത്രോസും അനുഗാമികളില്ലാത്തതിനാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭയില്ലതന്നെ. അതുകൊണ്ടാണ് ക്രിസ്തുവിനെക്കൊണ്ടു ക്യാം യഥാർത്ഥമാകണമെങ്കിൽ ഇതരസഭകൾ പത്രോസിന്റെയും അനുഗാമികളുടെയും പരമാധിപത്യം സ്വീകരിച്ചു കത്തോലിക്കാസഭയിലേക്കു പിന്തിരിയണമെന്നു പറയുന്നത്.

പ്രസാധകക്കുറിപ്പുകൾ

പ്രതിഷ്ഠകൾ യഥാർത്ഥമായി

അകത്തോലിക്കാമതായി മതവിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി ചർച്ചചെയ്യുന്നതിനു പൊതുസമ്മേളനങ്ങൾ നടത്തുന്നതു സംബന്ധിച്ച റോമിൽനിന്നു ചില പുതിയ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകപ്പെടുന്നതാണെന്നൊരു ശ്രുതി പരന്നിട്ട് ഏതാനും നാളുകളായി. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ടൈംസ്, ഡെയിലി മെയിൽ മുതലായ പത്രങ്ങളുടെ ലേഖകന്മാർവഴിയാണ് ആ വാർത്തയ്ക്കു പ്രചാരം ലഭിച്ചത്. രണ്ടാഴ്ച മുമ്പു ലണ്ടനിലെ “കാത്തലിക് മൊരൽസ്” പത്രത്തിന്റെ പ്രതിനിധി, റോമിലെ ഗ്രിഗോറിയൻ സർവ്വകലാശാലയിലെ വേദശാസ്ത്രവകുപ്പിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായ റവ. മാർ ബോയർ എസ്. ജെ. യെ കണ്ടു സംഭാഷണം നടത്തിയപ്പോൾ വത്തിക്കാൻ മേൽപ്പറഞ്ഞ കാര്യം സംബന്ധിച്ച് ഒരു പ്രമാണരേഖ തയ്യാറാക്കിവരുകയാണെന്നു മറുപടി നൽകുകയുണ്ടായി. അകത്തോലിക്കാരുടെ പുനര്രെകുറ്റത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗം തെളിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി പരിശുദ്ധപിതാവിനാൽ നിയുക്തമായിരിക്കുന്ന ഒരു സംഘടനയുണ്ട്, “ഉറനിത്താസ്” എന്ന പേരിൽ. അതിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനാണ് മാർ ബോയർ. ആകയാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവനയ്ക്കു കത്തോലിക്കാപത്രങ്ങൾ വളരെയധികം വിലകല്പിക്കുകയുണ്ടായി. ഏവംവിലം കുറവു നാളുകളായി പുലർത്തിവന്ന പ്രതിഷ്ഠകൾ യഥാർത്ഥമായി പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നാണ് പി. ടി. ഐ. വാർത്താവിതരണ സംഘക്കാർ ഈയിടെ പ്രസംഗിച്ചെടുത്തിരുന്ന ഒരു വാർത്തയിൽ നിന്നുമാനിക്കേണ്ടത്.

കോൺഫർസുകൾ നടത്തം

പ്രസ്തുത വാർത്തയനുസരിച്ച്, അകത്തോലിക്കാ ക്രിസ്ത്യാനികളുമായി കോൺഫർസുകൾ നടത്താൻ കത്തോലിക്കാക്കൾ അനുമതി നൽകുന്നതിനു് മെത്രാന്മാരെ അധികാരപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു വിജ്ഞാപനം ഇക്കഴിഞ്ഞ ഫെബ്രുവരി 28-ാം നു “ഫോളി ഓഫീസ്” തീരുസംഘം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത തീരുസംഘമാണ് വിശ്വാസസംഘസ്ഥായ കാര്യങ്ങളുടെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്നത്. പുതിയ ഈ അനുമതി നൽകിയതിൽ പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം പ്രോത്സാഹകരമായും മറ്റും പുനര്രെകുറ്റം സുഗമമാക്കുക എന്നുള്ളതാണ്. അവരുടെ തെറ്റിധാരണങ്ങൾ മാറ്റുന്നതിനും, വിവാദവിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി ചർച്ചചെയ്യുന്നതിനും വേണ്ടി അവരും കത്തോലിക്കാമതമായിട്ട് നടത്തുന്ന പൊതുസമ്മേളനങ്ങൾ ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും. അത്തരം വാദപ്രതിവാദയോഗങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനു മുൻകാലങ്ങളിൽ

സംഗീതത്തിലൂടെ ആത്മാവിനെ കേന്ദ്രീകരിച്ച് ലയിപ്പിക്കുന്ന രണ്ടുപുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ കാൽചരിയിലേയ്ക്ക് 0-1-6 } By R. J. K. ആരാധനസുവർഗ്ഗം 0-2-0 } മാനേജർ എൽ എഫ് പ്രസ്സ്, മഞ്ഞുരുമൽ

സാധാരണമായി തിരുസിംഹാസനത്തിന്റെ അനുമതി വേണ്ടിയിരുന്നു. അങ്ങനെ അനുമതി വാങ്ങുന്നതിനു സമയമില്ലാത്ത അടിയന്തിരഘട്ടങ്ങളിൽ മാത്രമേ, യോഗം നടത്തുന്നതിനു അനുവാദം നൽകാൻ മെത്രാനു അധികാരമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. (can. 1325, 3). ഇപ്പോഴാകട്ടെ, സാധാരണസാഹചര്യങ്ങളിൽപ്പോലും മെത്രാനുപ്രസ്തുതാനുവാദം നൽകാമെന്നാണു പുതിയവിജ്ഞാപനത്തിലെ നിർദ്ദേശം. പക്ഷേ മുമ്പെങ്കിലുത്തേക്കുമാത്രമാണു ഈ അധികാരം മെത്രാന്മാർക്കു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

പ്രാർത്ഥനകൾ

മേല്പറഞ്ഞ തരം കോൺഫർസുകളുടെ ആരംഭത്തിലും അവസാനത്തിലും “ആകാശങ്ങളിലിരിക്കുന്ന” ജപമോ, കത്തോലിക്കാപയോഗിക്കുന്ന മറ്റേതെങ്കിലും പ്രാർത്ഥനയോ ചൊല്ലുന്നതിനും തീരുസംഘം അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ മറ്റു ക്രിസ്ത്യ വിഭാഗക്കാരുടെ യാതൊരു മതകർമ്മത്തിലും കത്തോലിക്കാക്കൾ പങ്കുവഹിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്ന സംഗതി തീരുസംഘം പ്രത്യേകം അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. മാത്രമല്ല, സാർവ്വദേശീയമോ ദേശീയമോ വിവിധ രൂപതകൾ ചേർന്നുള്ളതോ ആയ കോൺഫർസുകൾ നടത്തുന്നതിനു മാറ്റാപ്പാടുള്ള പ്രത്യേകാനുമതി വേണമെന്നു തീരുസംഘം മുണ്ടിക്കാണിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഐക്യത്തിന്റെ സ്വഭാവം

കത്തോലിക്കാസഭ അർത്ഥമാക്കുന്നതും ഐക്യമാണ് പ്രസ്തുതാനുകൂല്യങ്ങൾ നൽകുന്നതിൽ തീരുസംഘത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമെന്നു പ്രത്യേകം മുണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഏകവും സത്യവുമായ വിശ്വാസത്തിലേക്കുള്ള പ്രത്യാഗമനമായിട്ടല്ലാതെ ഐക്യത്തെ നിരൂപിക്കാൻ കത്തോലിക്കാക്കൾ സാധുവല്ല. വിവിധ ക്രിസ്ത്യവകുപ്പുകളുടെ ഒരു ഫെഡറേഷൻ സ്ഥാപിക്കണമെന്ന വാദത്തെ സഭ ഒരിക്കലും സ്വാഗതം ചെയ്തയില്ല. മാർഗ്ഗരേഖിതർ പിതാവിന്റെ ഭവനത്തിലേക്കു തിരികെ വരികയാണു വേണ്ടത്. ഇതാണ് ഏഴു പോയിന്റുകളും 4000 വാക്കുകളുടേടങ്ങിയ പുതിയ വിജ്ഞാപനത്തിന്റെ സാരം. പ്രസ്തുത ലിഖിതത്തിന്റെ പൂർണ്ണരൂപം ലഭിക്കുവാൻ അതു തർജ്ജിമചെയ്തു സത്യദീ

പപംക്തികളിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താൻ ഞങ്ങൾ ശ്രമിക്കുന്നതാണ്.

വിജ്ഞാപനം

അടുത്തയാഴ്ചയിൽ സത്യദീപം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതല്ല. കൊല്ലത്തിൽ 48 ലക്ഷമേ ഉണ്ടായിരിക്കുമുള്ളവെന്ന് നേരത്തേ വിജ്ഞാപനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണല്ലോ.

ജമ്മൻ ഗവണ്മെൻറ് മേധാവി കത്തോലിക്കൻ

പുതിയ പശ്ചിമ ജമ്മൻ സ്റ്റോറിന്റെ ഭരണാധികാരിയായി ഭവിച്ചിരിക്കുന്ന മാൻസലർ കൊൻറാഡ് അഡ്വക്കേറ്റ് അനുഭവം ദിവ്യകരുണയും സ്വീകരിച്ചുവരുന്ന ഒരുത്തര കത്തോലിക്കനാണ്. നാസികളുടെ ഉപദ്രവങ്ങളിൽനിന്നും രക്ഷപ്രാപിക്കുന്നതിനായി മരിച്ച ലാക്കിലെ വനധികാരിന്റെ ആശ്രമത്തിലാണ് അദ്ദേഹം അഭയം തേടിയത്. അവിടെ ദീർഘനാൾ വസിക്കുകയുണ്ടായി. ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിനുശേഷം 16 കൊല്ലക്കാലം അദ്ദേഹം ജമ്മനിയിൽ കൊളോഞ്ഞു നഗരത്തിലെ മേയറായിരുന്നു. 1933-ൽ നാസികൾ അധികാരത്തിൽ വന്നപ്പോൾ ഡോക്ടർ അഡ്വക്കേറ്റ് സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനായിരുന്നു മാത്രമല്ല സ്വദേശമായ കൊളോഞ്ഞിൽനിന്നു ബഹിഷ്കൃതനാകുകയും ചെയ്തു. രണ്ടു പ്രാവശ്യം അദ്ദേഹം ജസ്റ്റിപ്പോലീസിനാൽ അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇക്കഴിഞ്ഞ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ക്രിസ്ത്യൻ ഡെമോക്രാറ്റ് കക്ഷി വിജയം വരിക്കയാൽ അദ്ദേഹം പുതിയ ജമ്മൻ ഫെഡറേഷനിലെ പ്രധാനമന്ത്രി (മാൻസലർ) ആയി ഭവിച്ചു. ഡോക്ടർ അഡ്വക്കേറ്റ് പാർലമെൻറിൽ ചെയ്ത ഒന്നാമത്തെ പ്രസംഗത്തിൽ ജമ്മൻകാരുടെ നേക്കു പരിശുദ്ധപിതാവ് പ്രഭാഷിച്ചിട്ടുള്ള സ്നേഹത്തിനു നന്ദി പ്രകാശിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മന്ത്രിസഭയിലെ 13 അംഗങ്ങളിൽ 7 പേരും പാർലമെൻറിലെ മുന്നിലൊരുഭാഗം സാമാജികരും കത്തോലിക്കരാണ്.

സത്യദീപം വരിസംഖ്യ

Table with 2 columns: Description and Price. Rows include: പ്രതിവർഷം അഞ്ചു ക. 6-0-0, പ്രതിവർഷം തപാൽ " 6-8-0, ഇൻഡക്സ് പുറമെ " 8-0-0, ഓറലതി 0-2-0.

കലണ്ടർ

“ദി ട്രേഡിംഗ് കാർപറേഷൻ ലിമിറ്റഡ്” എന്ന കമ്പനിക്കുമാർ അയച്ചുതന്ന മനോഹരമായ കലണ്ടർ കൃതജ്ഞതപൂർവ്വം കൈപ്പറ്റിയിരിക്കുന്നു.

എറണാകുളം മാതൃസംഘം രക്ഷാധികാരിയും ഭാരവാഹികളും അംഗങ്ങളും.

അങ്കമാലി ഫൊറോനാപ്പള്ളിയിലെ മുണ്ടാടൻ ബ. പ്രബു തയ്യാക്കോസ് അച്ചൻറെ ശവസംസ്കാരാവസരത്തിൽ എടുത്ത ഫോട്ടോ

പരേതൻ അങ്കമാലിയിലെ പുരാതനവും ക്ഷീണവുമായ മുണ്ടാടൻ കുടുംബത്തോടു 1856-ൽ ജനിച്ചു. ഗുരുപ്പട്ടമഹാത്മനശേഷം കൊട്ടി, മഞ്ഞപ്രം, കിഴക്കമ്പലം, വല്ലകം, കടുകുറ്റി, പാപ്പാങ്കര, മുണ്ടൂർ, എടനട് എന്നിവിടങ്ങളിലായി കൃത്യനിഷ്ഠയോടും സുതന്ത്രവുമായും ഭരണം നടത്തി അനേകം പള്ളികളും പള്ളിപ്പള്ളികളും പണികഴിപ്പിച്ചു. 92-ാം വയസ്സിലെ ദിവ്യവലി അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം വാർദ്ധക്യസമയത്തു സുഖക്കേടിനാൽ സ്വഭാവത്തിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയപ്പോൾ ബുദ്ധിമുട്ടായതും എറണാകുളം മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനി വന്നു സന്ദർശിച്ചു തന്റെ സ്നേഹവത്സലാനുഗ്രഹത്തോടു കൂടിയ ഉപദേശം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അന്ത്യകൂടാരകളും അവസാനവഴിയും സപിക്രമം 1950 ജനുവരി 16-ാംനാൾ കത്താവിൽ നിരപ്പാവിച്ചു. പരേതന്റെ മൃതശരീരം മഹാ വന്ദ്യ ദിവ്യശ്രീ എറണാകുളം മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനി, റവ. മോൺ. ജോർജ്ജ് വലയാമ്പത്തു, റവ. മോൺ. തോമസ് നെടുങ്കുല്ലം, കൊവേന്തപട്ടക്കാർ, അയൽ ഇടവകകളിലെ ബ. വികാരിമാർ, മറ്റനേകം വൈദികർ, അങ്കമാലി, കണ്ണൂർ, മലയാറ്റൂർ, കൊട്ടി, മഞ്ഞപ്ര എന്നീ ഇടവകകളിലെ ദർശനസമൂഹങ്ങൾ, കന്യാസ്ത്രീകൾ, അനേകം ഇടവകജനങ്ങൾ, നാനജോതിരസ്വരൂപ പരമമുഖർ, അദ്വൈതയവരുടെ സന്നിധിയിൽ, ആഘോഷസമരപീഠം, അങ്കമാലി ഫൊറോനാപ്പള്ളിയിൽ എറണാകുളം മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിയുടെ പ്രധാന കാർമ്മികത്വത്തിൽ സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടു. പരേതന്റെ ആത്മാവിനു നിത്യശാന്തി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ലോകഗുരു

(12-ാം പേജ് തുടർച്ച)

ക്ഷണവും തന്നെയോജ്യമായ തിരുമനങ്ങളും സുലഭമായി തിരുമേനിയുടെ ജീവിതത്തിൽ പ്രകടമാകുന്നുണ്ട്. 1946 ഫെബ്രുവരി 18-ാംനാൾ നിയമിച്ച 32 കർദ്ദിനാളന്മാർ ലോകമാസകലമുള്ള പ്രധാനരജ്യങ്ങളുടെയും പ്രതിനിധി വഹിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരവസരത്തിൽ പല മിഷൻ രാജ്യങ്ങളിൽപ്പെട്ട പന്ത്രണ്ടു മെത്രാന്മാർക്കു തിരുമേനിതന്നെ മെത്രാഭിഷേകം നൽകി വീവിധ രാജ്യങ്ങളോടുള്ള സ്നേഹം പ്രത്യക്ഷമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അന്തർദേശീയ സമാധാനത്തിനുവേണ്ടി ചെയ്തിട്ടുള്ള പരിശ്രമങ്ങളും നാടും വ്യത്യസ്ത പരിതസ്ഥിതികളെ പടയാളികളെപ്പറ്റിയുള്ള വാർത്തകൾ ശേഖരിച്ചു വരികയാൽ റോഡിയോവഴി ലോകമാസകലം അതാതുസമയം അറിയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതും തടവുപള്ളികളെ കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്നതിനും വേണ്ടി നിരന്തരമായി യത്നിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതും തിരുമേനിയുടെ വിശാല വീക്ഷണത്തിനും ആർദ്രഹൃദയത്തിനും സാക്ഷ്യംവഹിക്കുന്നു. 1946 ജനുവരി 16-ാംനാളിലെ ഒരു മാതൃകാലേഖനം വഴി യുദ്ധാനിമിത്തം അനാഥരായിത്തീർന്ന ബാലരെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ ലോകമാസകലമുള്ള കത്തോലിക്കർക്കു് ഒരാഹ്വാനം നൽകുകയും മാപ്പാപ്പാ തിരുമനസ്സിലെ സമാധാനവും അനേകം അനാഥബാലർക്കു താങ്ങും തണലുമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

യുദ്ധകാലത്തു റോമൻ നഗരത്തിന്റെ സംരക്ഷണം സാധിച്ചതും പരിശുദ്ധ പിതാവുതന്നെയാണ്. 1943 ജൂലായി 19-ാംനാൾ റോമനഗരത്തെ ആക്രമിച്ചു ബോമ്പുമെക്കയും വി. ലോറൻസിന്റെ ബസിലിക്കയിൽ ബോമ്പുപതിക്കുകയും ചെയ്തു. ബോമ്പിന്റെ കഴിഞ്ഞുടനെ പ്രസ്തുതരംഗങ്ങൾ തിരുമേനി നടന്നുകൊണ്ടുകയം ക്ഷതമെ ശുശ്രൂഷിക്കുവാൻ എല്ലാടുകൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതും സ്മൃതപ്പെടാൻ. അന്നു മുതൽ 1944 ജൂൺ 6-ാംനാളിലെ റോമനഗരത്തിന്റെ പാ

ർവ്വത്തിൽ പല യുദ്ധങ്ങൾ നടന്നുവെന്നു മറ്റൊരു റോമയെ ബോമ്പുമെക്കുകയും ചെയ്ത പല പ്രാവശ്യം യേശുക്രൈസ്തു മുണ്ടായി. നിത്യനഗരത്തെ ബോമ്പുമെക്കുന്നതു ലോകചരിത്രത്തിലെ എത്രയും നികൃഷ്ടമായ ഒരവസരമായിരിക്കുമെന്നു യുദ്ധകക്ഷികളെ റോഡിയോവഴിയും മറ്റുവഴിയ്ക്കും ആവർത്തിച്ചുവെച്ചു അറിയിച്ചു. കത്തോലിക്കാലോകത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥനകൾ അഭ്യർത്ഥിച്ചു. തിരുമേനിതന്നെ ഭാരമേറിയ ഒരു കരിയം വഹിച്ച അനുതാപപ്രഭവത്തിൽ നടത്തി. അതുതന്നെ, റോം വലിയ അപകടം കൂടാതെ സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. 1944 ജൂൺ മൂന്നാം നാൾ തീയതികളിൽ ജർമ്മൻസേനകൾ റോമയിൽനിന്നു നിന്നു. ആറാം തീയതി ഞായറാഴ്ച ജനങ്ങൾ വി. പത്രോസിന്റെ അങ്കണത്തിൽ സമ്മേളിച്ചു പരിശുദ്ധ പിതാവിനോടു കൃതജ്ഞത പ്രകാശിപ്പിച്ചു. "Defensor Civitatis" നഗര സംരക്ഷകൻ എന്ന അർത്ഥമുള്ളതാണ് അന്തരീക്ഷം മുഖരിതമാകുന്നതെന്നു ചെയ്തു.

പരിശുദ്ധ പിതാവിന്റെ ധർമ്മപ്രവൃത്തികൾ എത്രയും പ്രശസ്തമാണ്. യുദ്ധായോർമ്മികളായ അനേകർക്കു ക്ഷണവും വസ്ത്രവും നൽകുന്നതിന്നു് ഒരു പൊന്തിഫിക്കൽ കമ്മീഷനെ നിയോഗിക്കുകയുണ്ടായി. ഒരിക്കൽ ഈ കമ്മീഷൻ എട്ടുപക്ഷം കട്ടികൾക്കു് അനുദിനം ക്ഷണം കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നുവെന്നു പറയുമ്പോൾ എത്ര വലിയ തോതിലാണ് അയോർമ്മി സംരക്ഷണം നടത്തിയിരുന്നതെന്നു് ഉൾക്കൊള്ളാം. ദിവ്യസന്തോഷം ധനസഹായത്തിനായി ഒരായിരത്തോളം അഭ്യർത്ഥനകൾ പരിശുദ്ധ പിതാവിനു ലഭിക്കുന്നുണ്ടെന്നു പറയുന്നതു്. 1946 മുതൽ ഒരു കൊല്ലത്തിനിടയ്ക്കു നൂറ്റാറുണ്ടു കോടി ലിസ്റ്റുള്ള ക്ഷണസാധനങ്ങൾ പരിശുദ്ധ പിതാവിന്റെ ധർമ്മസംഘങ്ങൾ നൽകി. കഴിഞ്ഞ മൂന്നു കൊല്ലത്തിനിടയ്ക്കു മുപ്പത്തഞ്ചുപക്ഷം കോടും നാല്പത്തിനാലുപക്ഷം കളസവും 75 ലക്ഷം മെട്രിക് 69 ലക്ഷം കാൽമീസും ആദ്യക

ർബ്ബാനസാധനത്തിനുള്ള അഞ്ചുപക്ഷം ഉടുപ്പുകളും ഒരിക്കൽക്കൂടി ഇടയിൽ വിതരണം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. റോമൻ ആക്രമണഭീതിയുണ്ടായിരുന്നകാലത്തു് നിത്യനഗരത്തിൽ തിങ്ങിക്കൂടിയ അഭയാർത്ഥികൾക്കു പരിശുദ്ധ പിതാവാണു ക്ഷണം നൽകിയതു്. (Minesta Del Papa) പരിശുദ്ധ പിതാവിന്റെ കത്തിയെന്നാണ് അതിനു പേർപറഞ്ഞിരുന്നതു്.

ഇന്ത്യാക്കാലയ നമ്മോടു പരിശുദ്ധ പിതാവു പ്രകാശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പ്രത്യേക സ്നേഹലക്ഷ്യങ്ങളും ഇവിടെ അനുസ്മരിക്കുന്നതു് പ്രയോജനകരമായിരിക്കുമല്ലോ. കേതസാക്ഷിയായി രാമനോടു കൊല്ലപ്പെട്ട ജോൺ ബ്രിട്ടോയെ വിശുദ്ധരുടെ പട്ടികയിൽമേന്തു പ്രവചനം ചെയ്ത പന്ത്രണ്ടാംപുരുഷമാപ്പായാണ്. കത്തോലിക്കാപ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റി ഇന്ത്യയിലെ മെത്രാന്മാർക്കു് തിരുമനസ്സുകൊണ്ടുതന്നെ സ്നേഹപൂർവ്വം ഒരു തിരുവെഴുത്തു് അയക്കുകയുണ്ടായി. തിരുമേനി പറയുന്നു: "നിങ്ങളുടെ പ്രിയഭ്രമി അതിന്റെ ചരിത്രത്തിലെ ഒരു പ്രധാനഘട്ടത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു. ഒരു നവയുഗം ഉദയംചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നിത്യയോടു കൂടിയ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ഉജ്ജ്വലമായ ദീപം നിങ്ങളുടെ പ്രിയ ജനങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തെ മുഴുവനാക്കിയിട്ടുണ്ടാകണമിരിക്കുന്നു. പുതുതായി ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന ദേശീയസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ എരിവിനിടയ്ക്കു നിങ്ങളുടെ മഹാമഹത്വത്തിന്റെ ഭാവി രൂപമെടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ദേശീയപ്രാധാന്യമുള്ള പ്രശ്നങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിച്ചു് അവയ്ക്കു് ഉത്തരം നൽകേണ്ട ഈ ചരിത്രഘട്ടത്തിൽ നിങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കു് എല്ലിച്ചിരിക്കുന്ന വിശ്വാസികൾ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന തത്വങ്ങളെ തങ്ങളുടെ സഹോദരർക്കു നൽകി നിങ്ങളുടെ രാജ്യത്തിന്റെ ഭാവി രൂപവൽക്കരണത്തിൽ നല്ല ഒരു പങ്കെടുക്കേണ്ടതാണ്."

ഇന്ത്യയിലെ പ്രഥമ ദേശീയസുന്നഹദോസിനു കല്പിതാർത്ഥമായിരുന്ന പരിശുദ്ധ പിതാവിന്റെ പ്രതിനിധിയായ

യി നിത്യോന്മിച്ചയച്ചതും ഒരിക്കൽക്കൂടി ക്ഷണസാധനങ്ങളും മറ്റും നൽകുന്നതിനായി ബുദ്ധിമുട്ടായ ഇന്ത്യയിലെ മെത്രാന്മാർക്കു നാല്പതിനായിരം രൂപ അയച്ചതും മാപ്പാപ്പാതിരുമനസ്സിലേക്കു ഭാരതീയരായ നമ്മളോടുള്ള സ്നേഹാതിരേകത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമാണ്.

ഇങ്ങനെ ലോകത്തെ സ്നേഹപൂർവ്വം വൈദികലക്ഷ്യം ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന തിരുമേനിയുടെ കീഴ്വഴാക്കണവാർഷ്കം അവിടുത്തെ മക്കൾക്കു് എത്രയും ആനന്ദകരമായ ഒരു സുദിനമാണ്. എന്നാൽ വിശുദ്ധവത്സരത്തിലെ ബുദ്ധിമുട്ടായ അലോപനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ തിരുമേനിക്ക് അനാരോഗ്യത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ട്. ആകയാൽ നമുക്കു പ്രാർത്ഥിക്കാം: "കത്താവു് അവിടുത്തെ സംരക്ഷിക്കട്ടെ, ദീർഘായുസ്സ് നൽകട്ടെ, ഭൂമിയിൽ അവിടുത്തെ സൗഭാഗ്യവാനാക്കട്ടെ, അവിടുത്തെ ശത്രുക്കളുടെ കരങ്ങളിൽനിന്നു് അവിടുത്തെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ."

ബ. അൽഫോൻസായുടെ എല്ലാ അനുഗ്രഹസഹായങ്ങൾക്കും കൃതജ്ഞത. Thomas Paul Kuttikat, Trichur.

പന്ത്രണ്ടാം പീയൂസ് (2-ാം പേജ് തുടർച്ച)

വിളിച്ചു് മറുപടി ആസൂത്രണം ചെയ്തുകൊടുക്കുകയായി; അന്നത്തെ സാധാരണ പ്രതിപത്തിയെ അതു പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ പ്രത്യാപ്തനങ്ങൾ കരയുകയും ചെയ്തെത്തുവതും. അപ്പോഴെല്ലാം ശക്തിയോടെയോഷിച്ചുള്ള മുഖലേഖനങ്ങൾ ആ പത്രം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതാണ്.

ഇറാഖിലെ താല്പാലികരായ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രിഥിലികരണമുഖം, ഉരുക്കുതിരുശ്ശിപ്പാറ്റമുള്ള രാജ്യങ്ങളിലെ മറ്റിതവൈദികർക്കു് ആശങ്കിരണങ്ങൾ പൊഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് പോപ്പാജൻ. തന്ത്രിയടി വിജയിച്ചതാക!!

ഏകീകരണം—ഏകലോകം

(ഫാദർ ജോസഫ് പാറയിൽ)

വളരെ കാഴ്ചക്കാരനും അറിയുന്നതും അനേകം തത്വങ്ങളെ നാം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ നാം ഏറ്റവും അധികം ചർച്ച ചെയ്യേണ്ടതും ഏറ്റവും അധികം അറിയേണ്ടതും നമ്മുടെ സ്വന്തമായിത്തന്നെ. ഒരു തത്വം നാം ഏറ്റവും അധികം അറിയേണ്ടതും അത് നമ്മുടെ അന്തർമുഖമായിത്തന്നെ പഠയാം. അത് നമ്മുടെ ബോധത്തിലേക്കു കടക്കുന്നതിനു മുമ്പ് അതിനെപ്പറ്റി ഏതെങ്കിലും നമുക്ക് അറിയേണ്ടത് സിനിമപോലെ വിശിഷ്ടമായിട്ടു മിന്നിമറയുന്നതുപോലെ അത് നമ്മുടെ മനസ്സിൽക്കൂടി പാഞ്ഞു പോകുന്നു. അത് നാം ഗ്രഹിക്കുകയോ അത് നമ്മെ ഗ്രഹിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. എന്നാൽ അത് നാം ഏറ്റവും അധികം അറിയേണ്ടതും, അഥവാ അത് നമ്മുടെ മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞാൽ, നമ്മുടെ ചിന്താഗതിയ്ക്ക് ആകമാനം അത് നിറം കൊടുക്കുന്നു; നിറംകൊടുത്ത അത് നമ്മെ പ്രവൃത്തിയിലേക്കു പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു അങ്ങനെ നാം വ്യത്യസ്തമായ ജീവനായി പരിണമിക്കുന്നു.

ഒരു മഹാതത്വം നാം ഏറ്റവും അധികം അറിയേണ്ടതും പ്രാപ്തിപ്പെടേണ്ടതും പരിശുദ്ധ പിതാവ് നമ്മോടു അരുളിക്കുന്നു. സകല കത്തോലിക്കാ വിചിന്തനത്തിന്റെയും പ്രവർത്തനത്തിന്റെയും കവാടമാണ് ഈ മഹാതത്വം. ഏകീകരണത്തിലെ, ദൈവത്തിന്റെ കിടപ്പിലെ, അംഗങ്ങളാണ് നമ്മെല്ലാവരും. വിവിധജാതികളിലും വിവിധ രാജ്യങ്ങളിലും ഉൾപ്പെട്ടവരാണ് നാം. വിവിധ സംസ്കാരങ്ങളിലും സമുദായങ്ങളിലും അംഗങ്ങളാണ് നാം. അതൊരു സാമൂഹ്യ കാഴ്ചപ്പാട്. നമ്മെല്ലാവരും ഏക കിടപ്പിലെ അംഗങ്ങളാണ്. ഇതാണ് സർവ്വപ്രധാനമായ തത്വം ഈ തത്വത്തിന്റെ മഹാത്മ്യം വർണ്ണിക്കുവാൻ വാക്കുകൾക്കു ശക്തി പേരും.

12-ാം പിയൂസ് മാപ്പാപ്പാ തീരുമാനിച്ച ഈ സർവ്വപ്രധാനമായ തത്വത്തെ ഇപ്രകാരം പ്രകാശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു:

“സമാധാനകാലത്തെക്കാൾ കഷ്ടതയുടെയും ദുരിതങ്ങളുടെയും കാലത്താണ് എല്ലാ രാജ്യങ്ങൾക്കും കൂടുതലായി അനുഭവപ്പെടുന്നത് തങ്ങൾ സഹോദരരാണ്, ഏക കിടപ്പിലെ അംഗങ്ങളാണ്. ഈ തത്വത്തിന്റെ ആഴത്തെക്കുറിച്ചും, അതിന്റെ അത്യന്ത കൃഷ്ടമായ ദൗത്യത്തെക്കുറിച്ചും അതിന്റെ സുഖദായകമായ ശക്തിവിശേഷത്തെക്കുറിച്ചും ഇത്ര നന്നായിട്ട് ഇന്നോളം ആരു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്? ലോകരക്ഷയ്ക്കായ ക്രിസ്തുവല്ലാതെ? “അനേകം സഹോദരരിൽ ആദ്യജാതൻ” എന്നല്ലേ രക്ഷയ്ക്കായ ക്രിസ്തുവിനെ വി. പൗലോസ് വിളിച്ചിരിക്കുന്നത്? മനുഷ്യരുടെ ഈ സർവ്വസാമോദയത്തെ ബലിയാട്കൊടുത്ത് നാശിപ്പിച്ചവരെ അവിടുന്ന് പ്രപഞ്ചം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. വാക്കുകളെക്കാൾ വളരെ അധികമായിട്ട് മാതൃകയാലാണ് അവിടുന്ന് പ്രപഞ്ചം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്.”

മനുഷ്യരെല്ലാവരും ആദത്തിന്റെ സന്തതികളാണ്. ദൈവമാണ് അവരുടെ സ്രഷ്ടാവും പിതാവും. ക്രിസ്തുവാണ് അവരുടെ രക്ഷകൻ. സകലരും നിത്യസൗഹൃദത്തിൽ എത്തിച്ചേരണം. ഇതാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ അഭിലാഷം. കത്തോലിക്കാപക്ഷം ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്ന തത്വങ്ങളാണിവ. മനുഷ്യരെല്ലാവരും ഏക കിടപ്പിലെ അംഗങ്ങളാണെന്നല്ലേ ഇവയുടെ സാരം? സഹോദര്യത്തിലെ സമത്വം ഇവ മുൻനിർത്തിയിരിക്കുന്നത്? സമീപവാസികളെ നാം സ്നേഹിക്കേണ്ടതിന്റെ അടിസ്ഥാനമല്ലേ ഇവ നമുക്കു കാണിച്ചുതന്നത്? അവരെല്ലാവരും ദൈവത്തിന്റെ സന്താനങ്ങളായതുകൊണ്ട് അവർ നമ്മുടെ സഹോദരരാണ്. “കാണുന്ന സഹോദരനെ സ്നേഹിക്കാത്തവൻ കാണാത്ത ദൈവത്തെ എങ്ങനെ സ്നേഹിക്കാൻ കഴിയും?” വി. യോഹന്നാന്റെ വെളിവിളിയാണിത്. ഒരേ പിതാവിന്റെ മക്കളായതുകൊണ്ട് മനുഷ്യരെല്ലാം സമന്മാരാണ്. അങ്ങനെ ഒരേ മനുഷ്യ

നും ഇതരനോടു തുല്യനാണ്. ഇതിലാണ് മനുഷ്യവ്യക്തിയുടെ മഹാത്മ്യം അധിഷ്ഠിതമായിരിക്കുന്നത്. ഈ മഹാത്മ്യം വേരറ്റു നില്ക്കുന്നത് യാതൊരു മനുഷ്യശാസ്ത്രത്തിലുമില്ല, പ്രത്യേക ദിവ്യമായ ഒരു സത്യത്തിലാണ്. പിതാവിന്റെ ദൈവം ഒരേ വ്യക്തിയേയും സൃഷ്ടിച്ചു. നിത്യസത്യമായ ക്രിസ്തു ഒരേ വ്യക്തിയേയും സമുദരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഒരു പുതിയ ലോകം

ഈ മഹാനിയതത്വം മനുഷ്യരെല്ലാം ഏറ്റവും അധികം അറിയേണ്ടതും ഉള്ളവരാണ്. ഏകീകരണം? ഒരു പുതിയ ലോകം. സ്നേഹത്തിന്റെയും സൗഹൃദത്തയുടെയും സമാധാനത്തിന്റെയും ഒരു പുതിയ ലോകം. സർവ്വസാമോദയത്തിന്റെ ഒരു പുതിയ ലോകം. മനുഷ്യസമുദായം സകലം ഒരു മഹാകിടപ്പിലെ അംഗങ്ങളും സഹോദരരും ആയിത്തീരുന്ന ഒരു പുതിയ ലോകം. ദൈവം അവരുടെ പിതാവും ക്രിസ്തു അവരുടെ ജ്യേഷ്ഠസഹോദരനും ആകുന്ന ഒരു പുതിയ ലോകം.

രണ്ടു അടിസ്ഥാനതത്വങ്ങൾ

ലോകത്തെ തകിടംമറിച്ചു. നാശനഷ്ടത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന നശീകരപ്രശ്നത്തിന് അടിസ്ഥാനമായിട്ട് രണ്ടു തിന്മകളാണുള്ളത്. ഒരു സ്വാർത്ഥമായ അഹംഭാവം; മററത് അതിരുകളില്ലാത്ത രാഷ്ട്രവാദം. രണ്ടു കാര്യങ്ങളും 13-ാം മുതൽ പിയൂസ് 12-ാം വരെ എല്ലാ മാപ്പാപ്പാമാരും തുടരെതുടരെയുള്ള വിശ്വലേഖനങ്ങൾ മുഖേന ലോകപക്ഷം മുൻനിർത്തിയിട്ടുള്ളതാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ലോകസമാധാനത്തിന്റെ ധൃമകേതുക്കളാണ് ഇവയെന്ന് എന്. പക്ഷേ, ആരു കാണുന്നു? ആരു കേൾക്കുന്നു?

12-ാം പിയൂസ് മാപ്പാപ്പാതന്നെ എത്രയത്ര പ്രാപശ്യാണ് ഈ വസ്തുതയെ ആവർത്തിച്ചുവെച്ചിട്ട് ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്? രാഷ്ട്രവാദം സമാധാനത്തെ കാക്കുകയോ. മനവസമുദായം ഉജ്ജ്വലമാവത്തോടെ അതിനെ ഉറപ്പാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതിനെ പ്രാപിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗമെന്ത്? ഉടമ്പടികളോ?—സഖ്യങ്ങളോ?—അവിശ്വാസപൂർവ്വകങ്ങളോ? ഇവപൊട്ടിത്തകന്ന് കഷണങ്ങൾ ചരിയുന്നതിൽ അങ്ങോളമിങ്ങോളം ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്.

പരിശുദ്ധ പിതാവ് ഇതിന്റെ കാരണം വിശദീകരിക്കുന്നു.

“ആരാണ് കലഹത്തെ വെറുക്കാതിരിക്കുക? പുതിയ നശീകരസാമഗ്രികൾക്കൊണ്ട് ഭാഷയിൽ ലോകത്തെ വെണ്ണിറക്കാനിരിക്കുന്ന മുലങ്ങൾ ആരെയാണ് യേധിമാലനാക്കാതിരിക്കുക? ഇരുദൃഷ്ടികൊന്നാശങ്ങളെ ദുരീകരിക്കുന്നതിനായി സനാതനമൈത്രിയവ്യവസ്ഥകളിൽ സന്ധാനങ്ങളെ സംയോജിപ്പിക്കാനായിക്കൊണ്ടുള്ള ശ്രമങ്ങളെ നാം സസന്തോഷം സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ്.

“എന്നാൽ മനുഷ്യരുടെ സഹോദര്യബോധം എവിടെയും ബലവത്താക്കി വേരറ്റുത്തപക്ഷം ഈ ശ്രമങ്ങളും ഇളകിയമണ്ണിൽ സ്ഥാപിതമായതുപോലെ തകിടംമറിയുവാൻ ഉണ്ടാകും. സഹോദര്യമാണ് പരസ്പരമുള്ള ഉടമ്പടികളെ തുലയും സുരക്ഷിതമാക്കുന്നത്, സഖ്യങ്ങളെ ബലിയാടാക്കുന്നത്. ഇത് സഹോദര്യമാണ് ഭിന്നസമുദായങ്ങളെ കൂട്ടിച്ചിളക്കി ഒന്നാക്കുന്നത്. മനുഷ്യരെല്ലാം ഒരേ പിതാവിന്റെ സന്താനങ്ങളാണെന്ന സമ്മതിക്കുക, അവർ അന്യോന്യം സഹോദരരായി പരിഗണിക്കുകയല്ലേ അന്വേഷം സൃഷ്ടിയായി പാഠ്യമാകുന്നു. പരമനിയമം താമസം ദിവ്യവധിയികത്താമസം വിശ്വാസമുള്ളതില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ തെറ്റാൻ? ശരിയെന്ത്? വെറും വാക്കുകൾ മാത്രം. സന്മാർഗ്ഗനിയമങ്ങളെന്ത്? അത്യാഗ്രഹം.

“പ്രമാണങ്ങളെ യജ്ഞപ്പെടുത്തില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ പാപത്തിന്റെ നിമിത്തമെന്ത്? അഹങ്കാരമുദാസനം അക്രമപ്രവൃത്തികളായി അമൃതപ്രാപ്തിയോടെ അകൃത്യകൃത്യം അങ്ങേ അററത് എ

നറുനിണ്ടിസത്ത

ഉണ്ണത്താൽ ഉണ്ടാകുന്ന രക്തദുഷ്പത്തെ തടയുവാൻ

ഏറ്റവും പഠനീയ ശേഷധം

രക്തം ഉണ്ണിക്കാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നതാണ് ആരോഗ്യത്തിന്റെ ഒരു വലിയ രഹസ്യം എന്ന് യാതൊരു വൈദ്യനും പറഞ്ഞുതരാതെ നിങ്ങൾക്കു അറിഞ്ഞുകൂടുകയോ? രക്തത്തെ മുട്ടുപിടിപ്പിച്ച് ദുഷിപ്പിക്കുന്ന അനേകം സാഹചര്യങ്ങൾ നമുക്കു ദിവസേന നേരിടേണ്ടതാണ്. പരേതനായ ഡോക്ടർ ബ്രൂക്ക് നിന്റെത്ത് അർക്കുട്ടെ നിർദ്ദേശം അനുസരിച്ചു മഞ്ഞുരുൾ ആശുപത്രിയിൽ പാകപ്പെടുത്തുന്ന നറുനിണ്ടിസത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധി എതിലാണെന്നു അറിയാമോ? രക്തദുഷ്പം നിങ്ങൾക്കു ശരീരത്തിന്റെ ശീതോഷ്ണനിലയെ ശരിയായി സംരക്ഷിക്കുവാനും ഈ നറുനിണ്ടിസത്തിനുള്ള ശക്തി അത്ഭുതകരമാണെന്നു അത് ഒരിക്കൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളവരെക്കു സമ്മതിക്കുന്നു. മുഖാർശ്ശിനും, രക്തപിത്തത്തിനും, മുതത്തിലുള്ള ഉൾവീര്യം, ഉണ്ണത്താൽ രക്തം ദുഷിപ്പിച്ചുണ്ടാകുന്ന ചൊറിയുമായതിനും പ്രത്യേകം ഉണ്ണുന്നതിനും ഇതു ഉത്തമശേഷമാണെന്നു കഴിഞ്ഞ അറുപതിൽപരം വർഷത്തെ അനുഭവം തെളിയിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ അത്ഭുതശക്തിയുടെ രഹസ്യമാണ് നറുനിണ്ടിസിന്റെ ദുഷ്കാരം അശേഷം നഷ്ടപ്പെടുത്താതെ അത് പാകപ്പെടുത്തുന്ന എന്നതുതന്നെ. ഇതാണ് മഞ്ഞുരുൾ ആശുപത്രിയിലെ നറുനിണ്ടിസത്തിന്റെ വിശേഷത.

24 ഓൺസ് കുപ്പിക്ക്	3—8 —0
18 " "	2—10—0

താഴെ പറയുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ ആവശ്യപ്പെടുക:—

മാനേജർ, സെയിൻറ് ജോസഫ്സ് ആശുപത്രി,
മഞ്ഞുരുൾ, തിരുവിതാംകൂർ.
or ഡയറക്ടർ, ആസ്റ്റിൻസ് ഹാസ്,
ചിറൂർ റോഡ്—എറണാകുളം.

ആ. മനുഷ്യർ കൂടുതൽ അറിയാൻ പറ്റാത്ത സാഹചര്യങ്ങളും ഈ ഭീകര പ്രവൃത്തികളിൽ അവർ പൈശാചികമായ ആനന്ദം നേടുകയും ചെയ്യും.

രണ്ടു കൊടികൾ

രണ്ടു ശക്തികൾ തമ്മിൽ, സ്നേഹവും വിദ്വേഷവും തമ്മിൽ, ഒരു ഫോറസമരം ഭൂമിയിൽ ഇറച്ചുകയറുന്നു. രണ്ടു കൊടികൾ ഇതാ ഉയർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവയിൽ ഒന്ന് ക്രിസ്തുവിന്റെ കരിയുരുപവും രക്തം ഒലിക്കുന്നതും സ്നേഹത്താൽ ഉജ്ജ്വലിക്കുന്നതുമായ ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയരൂപവും വഹിക്കുന്നു. മററതൊക്കെ അറിയാമോ ചുവറികയും വഹിക്കുന്നു. അതിന്റെ ദൗത്യമാണ് ദൈവത്തോടു വിദ്വേഷവും മനുഷ്യനോടും, ദൈവപുത്രൻ എന്ന അവിടുത്തെ മഹാത്മ്യത്തോടും ഉള്ള അവഹേളനവും. ഈ ഫോറസമരത്തെ വത്തിക്കാൻ ദുർത്തിൽനിന്നു ദർശിക്കുകയോ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതിപുഷ്പൻ വിളിച്ചു പറയുന്നു.

“സത്തക്കും ദുഷ്ടതയ്ക്കും തമ്മിലുള്ള ഫോറസമരം ഇത്രത്തോളം ഉഗ്രതയെ പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളത് അപൂർവ്വമാണ്.

“ഈ വത്തിക്കാൻ ദുർത്തിൽ നിന്നാണ് നാം ലോകത്തെ ദർശിക്കുന്നത്. എന്നിരുന്നാലും ആഭിമുഖ്യങ്ങളിലെ ക്രിസ്താനികളുടെ സുരണയെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുവാൻ രക്തസാക്ഷികൾക്കു ഉചിതമായ സൈന്യത്തോടും വിജ്ഞാതോടുംകൂടിനിലകൊള്ളുന്ന സുതന്മാക്കളുടെ കാഴ്ച നമ്മുടെ ഹൃദയത്തെ അഭിനന്ദനാത്മകങ്ങളാൽ വിജ്യാലിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ വിശ്വസിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത തരത്തിൽ, മുമ്പെങ്ങും സംഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത വിധത്തിൽ, ദുഷ്ടതയുടെ പാശാപത്തിൽ എത്തിയിരിക്കുന്ന ആകാശകന്തയുടെ പാപകൃത്യങ്ങളെ കാണുവാൻ നമ്മുടെ ഹൃദയം ദുഃഖസന്താപമായിത്തീരുന്നു.”

സാമോദയത്തിന്റെ ശരിയായ ബോധം

മേൽപ്പറഞ്ഞ സമരത്തെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യാൻ ഈ ബോധത്തിന്, മനുഷ്യർ ദൈവത്തിന്റെ സന്താനമാണെന്നും, അങ്ങനെ ആ ദിവ്യകിടപ്പിലെ അംഗമാണെന്നുള്ള ശരിയായ ബോധത്തിന്, സാധ്യമാകും.

പണ്ട് ക്രിസ്തുവിന്റെ അപ്പസ്തോലന്മാരിൽ അവസാനത്തെയാൾ അക്ഷയമായ ഒരു കാവ്യം രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. അക്ഷയനായ ദൈവാരൂപിയാണ് അതിൽക്കൂടി നിശ്ചയിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് അത് അക്ഷയമായിരിക്കുന്നത്. മറിയം കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഈ ശോഭയുടെ തിരുഹൃദയത്തോടു ഏറ്റവും

അടുത്തിരുന്ന യോഹന്നാൻ ആണ് മനുഷ്യസാമോദയത്തിന്റെ ഈ ആശംസാനന്ദം ആവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നത്:

“ആരോടേതിൽ വചനമുണ്ടായിരുന്നു. വചനം ദൈവത്തോടുകൂടി ആയിരുന്നു. ഈ വചനം ദൈവമായിരുന്നു.

“അവിടുന്ന് ആരംഭത്തിൽ ദൈവത്തോടുകൂടി ആയിരുന്നു.

“സകലരും അവിടുന്ന് വഴി അന്ധിതാപം പ്രാപിച്ചു. ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതൊന്നും അവിടുന്ന് വഴിയായിട്ടല്ലാതെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

“അവനിൽ ജീവനാണ്ടായിരുന്നു. ഈ ജീവനായിരുന്നു മനുഷ്യന്റെ പ്രകാരം.

“ഈ പ്രകാരം അന്ധകാരത്തിൽ തിളങ്ങുന്നു. അന്ധകാരത്തിന് അതിനെ ഭരിക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല.

“ഈ ലോകത്തിൽ ജനിക്കുന്ന ഒരോ മനുഷ്യനും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന യഥാർത്ഥവെളിച്ചം അവിടുന്ന് വെളിച്ചം.

“അവിടുന്ന് ലോകത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെയല്ലാത്ത ലോകം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടത്. എങ്കിലും ലോകം അവിടുത്തെ അറിഞ്ഞില്ല.

“അവിടുന്ന് തന്റെ സ്വന്തമായുള്ളവരുടെ പക്കൽവന്നു. എങ്കിലും തന്റെ സ്വന്തമായുള്ളവർ അവിടുത്തെ സ്വീകരിച്ചില്ല.

“തന്നെ സ്വീകരിച്ചു എല്ലാവരും, അവിടുത്തെ നാമത്തിൽ വിശ്വസിച്ചു എല്ലാവരും, ദൈവത്തിന്റെ മക്കളാകുവാൻ അവിടുന്ന് അധികാരം നൽകി.

“അവരുടെ ജനനം മനുഷ്യവംശത്തിൽനിന്നോ, പ്രകൃതിയുടെയോ മനുഷ്യന്റെയോ അഭിലാഷത്തിൽനിന്നോ അല്ല. പിന്നെയോ ദൈവത്തിൽ നിന്നാകുന്നു.”

ദൈവത്തിന്റെ മക്കൾ

ദൈവത്തിന്റെ മക്കൾ, ഇതിന്റെ മനുഷ്യസാമോദയത്തിന്റെ അർത്ഥം. മനുഷ്യരെല്ലാം ഏകകിടപ്പിലെ അംഗങ്ങളാണ് എന്നതിന്റെയും അർത്ഥം ഇതാണ്. ഉത്തമത്തിൽ അവർ ഒന്നാകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ദൈവത്തിൽനിന്നാണ് അവർ വരുന്നത്. രക്ഷാപ്രാപ്തിയിലും അവർ ഒന്നാകുന്നു. കാരണം ക്രിസ്തുവാണ് അവരെ രക്ഷിച്ചത്. ഐക്യത്തിലും അവർ ഒന്നാകുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ അവർ ഐക്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ക്രിസ്തുവിൽ അവർ ഒന്നാകുന്നു. “ക്രിസ്തുവിന്റെ രഹസ്യം” എന്ന് വി. പൗലോസ് പ്രസ്താവിക്കുന്നതും ഇതുതന്നെ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ മനുഷ്യർ വെറും പൂഴിയല്ല. അവർ ക്രിസ്തുവു ക്രിസ്തുവിൽ അവരും ആകുന്നു. ഈ ഐക്യത്തിന്റെ ഫലം എന്ത്? സർവ്വസാമോദയം; ഏകകിടപ്പും; ഏക ലോകം.

(പ്ര: കെ)

ലോകഗുരു

(ഫാദർ തോമസ് മുത്തേടൻ എ. എ. ഡി. ഡി.)

നിരന്തരവേദകൃതികളാൽ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്ന ആധുനികലോകത്തിന് കടിയൊന്നിട്ടു വെച്ചിട്ടുണ്ടാകാത്തതിനാൽ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു മഹാശക്തിയെ പറ്റി ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നതിനായി പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അവിടുത്തെ ഭരണത്തിനിടയിൽ തിരുസ്തേയ്യങ്ങളായിട്ടുള്ള ഉൽക്കണ്ഠകളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ പരിശുദ്ധ പിതാവിനെപ്പോലെ ഉറച്ച ഒരു മനുഷ്യൻ, അക്ഷിപ്തനായ ഒരു സന്യാസി, സമാധാനപാലകൻ, സർവ്വപരിപ്രാപ്തനായിപ്പോയ പ്രായശ്ചിത്തത്തിലും വിശ്വാസിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടുവാഹകൻ പത്രോസിന്റെ പടവിൽ അമരം പിടിക്കുവാൻ ഉള്ള പരിശുദ്ധാത്മാവിനെപ്പോലെ പരിപൂർണ്ണമായി സഭയെ പരിപാലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നതിന് മറ്റൊരു ലക്ഷ്യമുണ്ട്.

തിരുസ്തേയിലെ അപ്രമാദാലാപകൻ എന്നനിലയിൽ പരിശുദ്ധപിതാക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ കടമയായി കരുതുന്ന ഒന്നാണ് അലാപനം. തീരുമേനി നൽകിയിട്ടുള്ള മാതൃകാലക്ഷണങ്ങളും ക്രിസ്തുപ്രഭാഷണങ്ങളും രേഖിതപ്രസംഗങ്ങളും മാത്രം ഉൽബോധനങ്ങളും ലോകപ്രഭവന മഹാനിയാസത്തിന് ഭൂഷണംതന്നെയാണ്. 1939 ഒക്ടോബർ 20-ാം തീയതി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ഒരു മഹാ മാതൃകാലക്ഷണത്തിൽത്തന്നെ അവിടുത്തെ പാത്രം: "ദൈവമഹിമയെ സ്ഥിരതയോടെ സത്യത്തിന് നാം സമർപ്പിക്കുവാൻ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അമിക്കുമായ പരിതണനകൾക്കും, അവിശ്വാസത്തിനേയും, എതിർപ്പുകൾക്കും, പ്രതിബന്ധങ്ങൾക്കും, തെറ്റിധാരണകൾക്കും, അബദ്ധപുണ്യങ്ങളും, നമ്മുടെ വശങ്ങളിൽത്തന്നെ ഉണ്ടാവുന്ന അനാഭരണിനേയും നാം വഴങ്ങിക്കൊടുക്കുകയല്ല. പൈതൃകമായ സ്നേഹത്തോടെ നമ്മുടെ മുമ്പെ നാം നില്ക്കുകയെന്നതാണ് ചെയ്യേണ്ടത്." പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഭരണത്തിനിടയിൽ തീരുമേനിയുടെ വാക്കുകൾ അക്ഷരം അനാഥമായിരിക്കുന്നു.

ജീവിതഗുരുകളിലെല്ലാംതന്നെ സന്യാസികളെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതാണ് ഇന്നത്തെ ലോകത്തിന്റെ വലിയ തിരുയെന്ന തീരുമേനി നന്നായി മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. സമുദയങ്ങളായും വ്യക്തികളായും ദൈവപ്രമാണങ്ങളിൽ നാലെണ്ണം സ്വീകരിച്ച ശേഷം ആദ്യം നിഷേധിക്കുവാനിടയായതാണ്. വ്യക്തികൾക്ക് ഒരു നിയമസംഹിതയും സമുദയത്തിന് വേറൊരു നിയമസംഹിതയുമില്ല. കൊല്ലത്തു് എന്ന പ്രമാണം വ്യക്തികൾക്കുമുള്ളതല്ല, സമുദയത്തിനും ഉള്ളതാണ്. തവമെങ്ങുന്നതെന്ന വധാർത്ഥം യുദ്ധം. തവമെങ്ങുന്നതെന്ന കവർച്ചയാകത്തു് ഇതരപ്രദേശങ്ങളിൽ നടത്തുന്ന ആക്രമണം. എല്ലാകൊല്ലവും, കൊല്ലത്തിൽ മുന്തിയ അറുപത്തഞ്ചുവയസ്സും വ്യക്തികളുടെയും തവമെങ്ങുന്നതുമായ വാക്കുകളും വീക്ഷണങ്ങളും പ്രവൃത്തികളും അദ്ദേഹമായ സന്യാസികളെത്താൽ വീര്യയുദ്ധമായിരിക്കണം. അനന്യരായുള്ള ബന്ധവും, കൂട്ടുപടവും, കരാറുകളും, തൊഴിലും, മൂലധനവും, വിദ്യാഭ്യാസവും, കുടുംബജീവിതവും — എല്ലാം — ഉറച്ച സന്യാസികളെത്താൽ നിയന്ത്രിക്കപ്പെടണം. ഈ ഒരു കാര്യമാണ്. പരിശുദ്ധ പിതാവിന്റെ പ്രഭാഷണങ്ങളിൽ പ്രധാനമായി കാണുന്ന വശം.

തിരുമേനിയുടെ ചില ക്രിസ്തുപ്രഭാഷണങ്ങൾ പരിശോധിച്ചപ്പോൾ വീർ. ഒന്നാമത്തെ ക്രിസ്തുസന്ദേശത്തിൽ അന്തർഭാഗിയസമാധാനത്തിനുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ നൽകിയിരിക്കുന്നു: 1) എല്ലാമനുഷ്യർക്കും സ്വതന്ത്രമായി കഴിയുവാൻ അവകാശമുണ്ടായിരിക്കണം. 2) ആയുസ്സുള്ള അടിയന്തരത്തിൽനിന്നും അവയെ മോചിപ്പിക്കണം. 3) സമാധാനസന്ധിയിൽ വിശ്വാസ്യതയോടെ പാലിക്കുകയും വേണ്ടിവന്നാൽ അ

വ ലക്ഷ്യപ്പെടുത്തുവാൻ വ്യവസ്ഥകൾ ഉണ്ടാക്കുകയും വേണം. 4) നിലവിലിരിക്കുന്ന സന്ധിയിൽ രാജ്യങ്ങളിലെയോ, ജനതകളിലെയോ, ന്യൂനപക്ഷവർഗ്ഗങ്ങളിലെയോ നിരീയുക്തമായ അവകാശങ്ങളെ അവഗണിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവ ഭേദപ്പെടുത്തണം. 5) ഭരണാധികാരികൾ ക്രൈസ്തവമതനേതാക്കളുടെ വർത്തിക്കണം. പരിശുദ്ധപിതാവിന്റെ ഈ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഇന്നും ലോകസമാധാനത്തിന് പറ്റിയ മാതൃകയാണ്; എന്നാൽ കേൾക്കാൻ കൗതുകമുണ്ടാകുമ്പോൾ എന്തിനാണ് ഇതിനു് ഒരു നവലോകമു

അതിരുകടന്ന ശത്രുത, അറുതിയില്ലാത്ത അവിശ്വാസം, നിരീയുക്ത അടിസ്ഥാനമായി ഉപയോഗയോഗ്യതയെ പരിഗണിക്കുന്നത്, വിപ്ലവബോധം, വ്യക്തികളുടെയും രാഷ്ട്രത്തിന്റെയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും ബഹുമാനത്തെയും നിഷേധിക്കുന്ന തന്ത്ര സമാധാനം എന്നിവയെ ജയിച്ചു ഒരു നവലോകമു

ലും മാറ്റം വരുത്തിയതിനേക്കാൾ ഉയർന്നു സമാധാനസംയുക്തമായ സമുദയങ്ങൾ ഐക്യത്തോടെ വർത്തിക്കുവാൻ ഉണ്ടാകാൻ നൽകുന്നതിനായിട്ടാണ്. അഞ്ചുകൊണ്ടു വീണ്ടും ഉന്നയിച്ചു: (1) മനുഷ്യന്റെ മഹത്വം ഗ്രഹിച്ചു വ്യക്തികളുടെ മൗലികാവകാശങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടുന്നതിന് എല്ലാവരും സഹകരിച്ചു പരിശ്രമിക്കണം. (2) മനുഷ്യർ കനകാലിത്തമല്ല. യഥേഷ്ടം തൊഴിൽവിട്ടുപോയ അവരെ അടിയമപ്പെടുത്തരുത്. മനുഷ്യകുടുംബത്തിന് ആന്തരികമായ ഐക്യമുള്ളതിനാൽ അദ്ദേഹമായ വിവാഹബന്ധവും കുടുംബജീവിതത്തിനുള്ള സ്ഥലവും സൗകര്യവും, പുതിയ കുടുംബങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും തങ്ങളുടെ ബോധമനുസരിച്ചു കട്ടികളെ മതമതപങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരിക്കണം. (3) തൊഴിലുകൾ അവമാ

ഇന്ത്യൻ സ്ഥാനപ്പതി പരിശുദ്ധ പിതാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ

വത്തിക്കാനിലെ ഇന്ത്യൻ സ്ഥാനപ്പതി കി. ദേശായി മാപ്പാപ്പാ തിരുമേനിക്കു ക്രിസ്തു സിംഹാസനം നവവത്സരത്തിന്റേയും ഭാര്യയുടെയും ആശംസിക്കുന്നു. തിരുമേനിയുടെ ഇടതുവശത്തു നിൽക്കുന്നവർ ഫ്രാൻസിസ് സെക്രട്ടറി കോൺ. മെന്ററിനാണ്.

ത്തെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ ഉണ്ടാകാൻ ഉണ്ടാകാൻ 1940ലേ ക്രിസ്തുസിൽ നൽകിയതു്.

1941ലേ ക്രിസ്തുസന്ദേശത്തിൽ അഞ്ച് അടിസ്ഥാനമതപങ്ങൾ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. 1) മറ്റൊരാളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യവും സമാധാനവും കൂടാതെ ആരും നശിപ്പിക്കരുത്. 2) മെറ്റാമോർഫോസിസിലെ സംസ്കാരപരമായ വ്യക്തിത്വത്തെ മഹത്വമോ പരസ്യമോ അപഹരിക്കരുത്. 3) അവയുടെ സമ്പത്തികമായ കഴിവുകളെ മുഷിപ്പിക്കരുത്. എല്ലാവർക്കും ലഭിക്കേണ്ട സാമഗ്രികൾ ചില മെറ്റാമോർഫോസിസിലെ കീഴ്മനിയോക്കത്തവിധം ആരും സ്വീകരിച്ചുവെക്കരുത്. 4) മൂന്നാമതും ഒരു യുദ്ധമുണ്ടാകരുതെന്നും യുദ്ധസാമഗ്രികൾ കൂടാതെ കൂട്ടരുത്. 5) മതത്തെയോ തിരുസ്തേയ്യയോ പിന്തിരിപ്പിക്കുന്നതു ശരിയല്ല. ലോകയുദ്ധത്തിന്റെ നാശങ്ങളിൽനിന്നും പരസ്പരം യുദ്ധത്തിൽനിന്നും കൊടിയ അനൈക്യത്തിൽനിന്നും ഒരു അഭിനവലോകത്തെയും നവയുഗോപ്പിനെയും നിർമ്മിക്കുവാൻ വളരെയധികം ധൈര്യവും സന്യാസികൾക്കുണ്ടായിരിക്കണം. 6) മറ്റൊരാളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം അനുസരിക്കുകയും ആവശ്യകതയനുസരിച്ച് മാറ്റം വരുത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. 7) ഉൽബോധിപ്പിച്ചതു്.

നവോമത്തെ ക്രിസ്തു സന്ദേശത്തിൽ

മല്ല; അവ വ്യക്തിയെ പൂർണ്ണമനുഷ്യനാക്കി ചെയ്യുന്നു. തൊഴിലുള്ളിടം അവന്റെ കുടുംബത്തിനും ആവശ്യമായ വേതനം അവനു ലഭിക്കണം. എല്ലാവർക്കും സ്വകാര്യമായ വസ്തു ഉടമ അനുവദിക്കുകയും സാമൂഹ്യമുള്ള കട്ടികൾക്കും, ദീർഘതൊഴിലുള്ളിടയുടെ മേൽതന്നെയോ ലഭ്യമായ ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസത്തിന് സൗകര്യം നൽകുകയും വേണം. സമുദയത്തിന്റെ ശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിന് ഇതു് ഉപകരിക്കും. (4) നിമിത്തമായ വ്യവസ്ഥകൾ ഉത്തമമായി നടപ്പിൽ വരുത്തണം. (5) രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ചിന്താഗതിയും പ്രവർത്തനങ്ങളും നല്ല അർത്ഥങ്ങൾ ബോധത്തോടും ഉൽകൃഷ്ടമായ കാരണത്തോടും ക്രിസ്തീയ മതമതത്തോടും കൂടെ ആയിരിക്കണം. രാഷ്ട്രം വ്യക്തിയുടെ മനുഷ്യസ്വഭാവത്തെയും നിത്യമായ പരമാന്യത്തെയും ആദരപൂർവ്വം പരിഗണിക്കുകയും വേണം.

1942ലേ ക്രിസ്തുസന്ദേശത്തിൽ മാതാപിതാക്കൾക്കുണ്ടാകേണ്ട മാനദണ്ഡങ്ങൾക്കുണ്ടാകേണ്ടതും അവകാശങ്ങൾ നിർണ്ണയിച്ചിരിക്കുന്നു: "ശാരീരികവും, മാനസികവും, സാമൂഹികവുമായ ജീവിതം വിശിഷ്ട, മതാത്മകമായ ജീവിതം നയിക്കുവാൻ വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിക്കുവാൻ ദൈവത്തെ മഹത്വം പരസ്യമായി ആരാധിക്കുവാൻ മതങ്ങൾക്ക്"

അനുയോജ്യമായ ധർമ്മകാര്യങ്ങൾ നടത്തുവാൻ, വിവാഹം കഴിക്കുവാൻ, വിവാഹജീവിതത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം സഫലമാക്കുവാൻ കുടുംബമായി ജീവിക്കുവാൻ കുടുംബസന്ധാരണത്തിനായി തൊഴിൽ ചെയ്യുവാൻ പൗരോഹിത്യമോ സന്യാസമോ യഥേഷ്ടം തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ സമുദയജീവിതനിബന്ധനകൾക്ക് അനുയോജ്യമാവട്ടെ. ഓരോരുത്തന്റെ ഭാരമനുസരിച്ചു ലോകവസ്തുക്കൾ ഉപയോഗിക്കുവാൻ ഉള്ള മൗലികാവകാശം തവമെങ്ങു് അധികരിക്കും വ്യക്തികൾക്കു നൽകേണ്ടതാണ്."

1947ലേ ക്രിസ്തുസന്ദേശത്തിൽ ദൈവപൂർവ്വം തിരുമേനി ചെയ്യുന്ന പ്രസ്തുതവനകൾ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ ഭരിപ്പിക്കത്തക്കവയാണ്: "ക്ഷതമേറ്റ യുറോപ്പിനും കലഹംകൊണ്ടു കീറിമുറിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന രാജ്യങ്ങൾക്കും 1948-ാം വത്സരം പുനരുദ്ധാരണത്തിന്റേയും സമാധാനത്തിന്റേയും വത്സരമായിത്തീരാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ... യുറോപ്പിനല്ല ലോകം മുഴുവനും ഒരു പരിവർത്തനപ്പെട്ടതിലേത്തിയിരിക്കുന്നു. അപകടം വരുത്തുന്നതല്ല. നന്മയ്ക്കും തീരുമേനിയുടെ സമുദയവലിയതാണ്. ഭാവി എന്തെന്നു പറയുവാൻ വഹിയാ. സാമ്പത്തിക കഴിപ്പങ്ങൾക്കും സാമുദായിക കലഹങ്ങൾക്കും വീര്യയുദ്ധമായ യുറോപ്പി സുഖത്തിൽ കഴിയുമ്പോഴേക്കുതന്നെ കണ്ണുതെളിഞ്ഞിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതിനാൽ തിരുമേനിയുടെ വശീകരണത്തിന് എളുപ്പത്തിൽ അടിയുണ്ടാകും..... പത്രോസിന്റെ സിംഹാസനം സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ വിശുദ്ധ നഗരത്തിൽ കലഹത്തിന്റേയും നിരീശ്വരത്വത്തിന്റേയും അടിപണിയിട്ടുള്ള ഒരു സമുദയത്തിന്റെ അമലം ജീവിതമതപത്തിന്റെ വിത്തുകൾ പാകിയിരിക്കുന്നു... ജനങ്ങളിൽനിന്നും ആധുനികമോറോളോമർ തങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശങ്ങൾ മറച്ചുവെക്കുന്നു. ഒരിക്കൽ കടിയൊന്നു അവരുടെ കൈയിൽ ഉറപ്പുകിട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്ന് അവർ മുഴുപടം മറന്നിട്ടുള്ളതല്ല മനുഷ്യന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും വ്യക്തിമതപത്തെയും നശിപ്പിച്ചു മതത്തെ ബഹിഷ്കരിക്കുവാൻ ഉത്സാഹിക്കും..... ദൈവത്തെ നിഷേധിക്കുകയും ന്യായത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു ഭൂമിയിലേക്കു സ്ഥാപിക്കുകയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുപകരം ഭീതിയും ഭീഷണിയും നൽകുകയും വ്യവസ്ഥാപനം എതിർപ്പുകളും ജനങ്ങളെ വിപ്ലവത്തിന് സജ്ജമാക്കി ഭരണിയും അന്തർഭരണിയുമായ സമാധാനം അസാധ്യമാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കക്ഷികൾക്കും ശക്തികൾക്കും തന്റെ അത്ഥവും സേവനവും സഹായവും വേണ്ടു നൽകുന്നവൻ രാജാമഹിയാണ്; വഞ്ചകനാണ്."

ഈ സന്ദേശത്തിൽ പ്രകടമാക്കിയതന്റെ അഭിപ്രായം കഴിഞ്ഞ രൂപായി മനുഷ്യത്വത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ കമ്മ്യൂണിസത്തിനേക്കാൾ നല്ലതായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. കമ്മ്യൂണിസം അനുഭവിക്കുകയും മഹാരാജാക്കന്മാരിൽ പതിക്കുന്നുവെന്ന വിധിനിർണ്ണയമായ തിരുമേനി പരിശുദ്ധ പിതാവിന്റെ അലക്ഷ്യമായ അധ്യാപനമെന്തെന്നതിന്റെ പ്രത്യക്ഷലക്ഷ്യമായി എന്തും നിലകൊള്ളും. മരണാപകടത്തിൽ ഏതു വൈദികനും മുമ്പിലേക്കു ചെല്ലുമ്പോൾ നൽകേണ്ട നിശ്ചയിച്ചതും പട്ടെന്ന കൂശയുടെ കർമ്മപത്രവും കണിശമായി പ്രവ്യാപനംചെയ്യുവാൻ വിശ്വാസസംബന്ധമായ വിലയേറിയ അലാപനമാണ്. മതവിമുക്തിയെപ്പറ്റിയും തിരുക്കർമ്മങ്ങളെപ്പറ്റിയും മറ്റേ മാതൃകാലക്ഷണത്തിനേക്കാൾ ക്രിസ്തുസന്ദേശത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതാണ്.

അലാപനവൃത്തിയിൽമുറച്ചു പത്രങ്ങൾ പിയൂസ് മാപ്പാപ്പായുടെ മുമ്പേ തുടങ്ങിയതാണ്. വിശ്വാസമായ വിശ്വാസം (ശേഷം 8-ാം പേജിൽ)

പ്രഭാഷണം

മരുമകൾ

“നീ വസിക്കുന്നിടത്തു ഞാനും വസിക്കും; നിന്റെ ജനങ്ങൾ എന്റെ ജനങ്ങളും നിന്റെ ദൈവം എന്റെ ദൈവവുമായിരിക്കും.” (Ruth I-16).

ജീവസന്ധാരണത്തിനും ശരീരവളർച്ചയ്ക്കും വേണ്ടി പോഷകാംശങ്ങളുള്ള നീർവധി സാധനങ്ങൾ പുറമെനിന്നു ശരീരത്തിലേക്കു സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നു. അവ കൂടേണ ശരീരത്തിൽ ലയിക്കുകയും ശരീരത്തിന്റെതന്നെ ഒരംശമായി രൂപാന്തരം പ്രാപിക്കുകയും അങ്ങനെ ശരീരം ഓജസ്സും പുഷ്ടിയും പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. രോഗബാധിതമാകുമ്പോൾ ശരീരത്തിൽ ചില മരുന്നുകളും, അന്യരക്തംതന്നെയും, കത്തിവയ്ക്കുന്നു. ഈ ബാഹ്യപദാർത്ഥങ്ങൾ കത്തത്തിൽ ചേരുമ്പോൾ അല്പം വീക്ഷങ്ങൾ സഹിക്കേണ്ടിവരുകയും ശരീരത്തിന് അവയെ സ്വീകരിക്കുവാനും അവയ്ക്ക് സ്വയം സ്വീകരിക്കപ്പെടാനുമുള്ള പശ്ചാത്തലം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട് കഴിഞ്ഞാൽ വേദനയെല്ലാം ശമിച്ചു അവ ശരീരത്തിൽ ലയിച്ച് ഒന്നായിത്തീരുകയും രോഗം ഓടിയൊളിക്കുകയും ആരോഗ്യം പുനഃപ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതുപോലെതന്നെയാണ് ഭർതൃഗൃഹത്തിലേക്കു മരുമകൾ ആദ്യമായി കാലുകുത്തുന്നത്. അന്യനാട്ടിൽനിന്നും അന്യവിട്ടിൽനിന്നും വരുന്ന ആ യുവതി, ആ കുടുംബരാത്രത്തെ സംബന്ധിച്ചുടത്തോളം ഒരു ബാഹ്യപദാർത്ഥമാണ്. ആ കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ സിരകളിൽ പായുന്ന രക്തമല്ല അവളുടേത്, തീർച്ചതന്നെ; സ്വദൈവപ്രകൃതിയും അഭിരുചികളും വിഭിന്നങ്ങളായിരിക്കാം. എന്നാൽ ആ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കു അവളെ സ്വീകരിക്കണമെന്നും അവൾക്കു അവരോടായി സംയോജിക്കണമെന്നും ആത്മാർത്ഥമായ ആഗ്രഹവും സന്ദർഭാവസ്ഥകളിൽ അവൾ ആ കുടുംബരാത്രത്തിലെ ഒരംശമായി അതിൽ ലയിച്ചുചേരും; കുടുംബം ഓജസ്സും സംപുഷ്ടിയും പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇരുഭാഗത്തും ആത്മാർത്ഥമായ സന്ദർശനങ്ങൾക്കു മേൽമനസ്സോടെ മതി. ഇതില്ലെങ്കിൽ, ശരീരത്തിൽ ഭരണകോടും ഛർദ്ദിയും അതിസാരവും മറ്റും ഉണ്ടാകുന്നതുപോലെ, കുടുംബത്തിലും വലിയ കഴപ്പങ്ങൾ ഉണ്ടാകും.

മരുമകളുടെ ഒരു വിശിഷ്ടമാതൃക വേദപുസ്തകത്തിൽ ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ന്യായോധിപന്മാരുടെ കാലത്തു, എലിമലേക്കു എന്ന പേരായ ഒരു യഹൂദൻ ക്ഷാമപീഡ നിമിത്തം ബത്ലഹെമിൽ നിന്നു വിജാതീയരുടെ രാജ്യമായ മോവാബിലേക്കു ഭാര്യയായ നാമിയോടും രണ്ടു പുത്രന്മാരോടുംകൂടി മാറിത്താമസിച്ചു. ഏലിമലേക്കു മരിച്ചു. പുത്രന്മാർ രണ്ടുപേരും ആ നാട്ടിൽനിന്നുതന്നെ വിജാതീയകളായ ഭാര്യയെ സ്വീകരിച്ചു. എന്നാൽ കാലവിളംബമെന്നേ ആ രണ്ടു പുത്രന്മാരും കാലതാമസിച്ചു. —വൈധവ്യദുഃഖത്തോടുകൂടി പുത്രനഷ്ടവും സന്താപനിമഗ്നനായ നാമി സ്വന്തം നാട്ടിലേക്കുതന്നെ തിരികെ പുറപ്പെട്ടു മരുമകൾ രണ്ടു പേരോടും സ്വന്തം വീടുകളിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി വേറെ ഭർത്താക്കന്മാരെ സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളുവാൻ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ട് അവരെ ചുംബിച്ചു യാത്ര പറഞ്ഞു. എന്നാൽ അവർ കരയുവാൻ തുടങ്ങി അവർക്കു അമ്മായിയമ്മയെ വിട്ടുപിരിയുവാൻ മനസ്സു വരാതെ അവളെ അവർ അനുഗമിച്ചു നാമി വീണ്ടും അവരോടു കേണ പക്ഷിച്ചു. വീണ്ടും അവർ വാചിതകരഞ്ഞു. ഒടുവിൽ ഓർഹ എന്ന പേരുള്ളവർ നാമിയുടെ ആഗ്രഹത്തെ സരിച്ച് സ്വഗൃഹത്തിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. എന്നാൽ റൂഥ് അമ്മായിയമ്മയെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞില്ല. നാമി വീണ്ടും റൂഥിനോടു അഭ്യർത്ഥിച്ചു എന്നാൽ ആ മരുമകൾ അശ്രുപുഷ്പങ്ങളായ നേത്രങ്ങളോടുകൂടി പറഞ്ഞു മറുപടി ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: “...നീ എവിടെയെല്ലാം പോകുമോ, അവിടെയെല്ലാം ഞാനും വന്നുകൊള്ളും; നിന്റെ ജനങ്ങൾ എന്റെ ജനങ്ങളും നിന്റെ ദൈവം എന്റെ ദൈവവുമായിരിക്കും. നീ മരിക്കുകയും സംസ്കരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നിടത്തു

ഞാനും മരിക്കുകയും സംസ്കരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും...മരണം മാത്രമേ നമ്മെ വേർപെടുത്തുകയുള്ളൂ.” ഈ വിശ്വാസത്തോടു പ്രതിഫലമായി മഹാനായ ഒരു ഭർത്താവിനെ അവൾക്കു ലഭിക്കുകയും അവരുടെ സന്താനപരമ്പര കളിൽനിന്നു ദിവ്യരക്ഷകൻ ജനിക്കുന്നതിനുള്ള ഭാഗ്യം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. റൂഥിനെപ്പോലെയുള്ള മനസ്ഥിതി ഒരു മരുമകൾക്കുണ്ടെങ്കിൽ തീർച്ചയായും കുടുംബത്തിൽ സുഖഭാഗ്യം കളിയാടും. അമ്മായിയമ്മയോടുള്ള നിഷ്പക്ഷസ്നേഹവും “നിന്റെ ജനങ്ങൾ എന്റെ ജനങ്ങളുമായിരിക്കും” എന്നുള്ള തരത്തിൽ കുടുംബാംഗങ്ങളുമായുള്ള സൗഹൃദത്തെയും ലയിച്ചുചേരലും അവൾക്കു കൂടിയേ കഴിയൂ.

മരുമകൾ അമ്മായിയമ്മയെ സ്വന്തം മാതാവിനെപ്പോലെ ആദരിച്ചു ബഹുമാനിക്കണം. “അമ്മേ” എന്നുതന്നെയാണല്ലോ മരുമകളും അമ്മായിയമ്മയെ വിളിക്കുന്നത്. സ്നേഹമന്യനായ ആ വിളി തികച്ചും അനാഥവും ആത്മാർത്ഥവും.

Thanksgiving

For Financial Favours Received.

Thomas J. Aliakal, Kuthupilly

വുമായാൽ. മാരാവ് എന്ന കോപിച്ചാലും, പ്രഹരിച്ചാൽത്തന്നെയും. അതു തന്റെ ഗുണത്തെമാത്രം മുൻനിർത്തിയാണെന്നു കരുതി പുത്രി സ്വമാതാവിനെ ഭേദിക്കുന്നില്ല; പ്രത്യേക കൂടുതൽ സ്നേഹിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇതുതന്നെ മരുമകളും അനുവർത്തിക്കണം. അമ്മായിയമ്മ, ഒരുപക്ഷെ അകാരണമായിത്തന്നെ, ശാസിക്കുകയോ ശിക്ഷിക്കുകയോ ചെയ്യാലും അതെല്ലാം ക്ഷമയോടെ സഹിച്ച് സ്വന്തം അമ്മയെപ്പോലെ അവരെ സ്നേഹിച്ചു ബഹുമാനിക്കണം. തന്നും ഭർത്താവും ഒരു ജഡായതുകൊണ്ട് ഭർത്താവിന്റെ അമ്മയെത്തന്നെയും അമ്മയാണെന്നുള്ള ന്യായവാദവും സ്വീകരിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. വാർദ്ധക്യനിമിത്തം ശരീരശക്തികൾ ക്ഷയിച്ചിരിക്കുന്ന അമ്മായിയമ്മയെ കോപം തുടങ്ങിയ ദുഷ്ടവർത്തികളാൽ ക്ഷന്ദപുണ്യങ്ങളായിക്കരുതണം. ഈ വയസ്സുകാലത്തു അവയൊന്നും പെട്ടെന്ന് ഉന്മൂലനംചെയ്യുകയുവാൻ സാദ്ധ്യല്ല. തന്നിമിത്തം പ്രത്യേകം പരിഗണനകൾ നൽകിക്കൊണ്ടു എല്ലാം സമചിത്തതയോടെ സഹിക്കുവാൻ മരുമകൾ തയ്യാറായിരിക്കണം.

മരുമകൾ അമ്മായിയമ്മയ്ക്കു പരിപൂർണ്ണമായും കീഴ്വഴങ്ങണം. സ്ഥാനവും പഴക്കവും പരിചയസമ്പത്തും അപ്പുറത്തായതുകൊണ്ടു അതു വകവെച്ചുകൊടുക്കുതന്നെ വേണം. തട്ടത്തരമെന്നല്ല പ്രത്യുത്തരത്തിനുപോലും ഒരങ്ങരതെ സകല ആജ്ഞകളേയും അനുവർത്തിക്കു

കാമെൽ അപ്പസ്തോലിക്ക സ്കൂൾ, എറണാകുളം

കൽപ്പിത്താ ഒന്നാംസഭയിൽ ചേർന്ന് പ്രാർത്ഥനാപരവും ത്യാഗസംപുർണ്ണവുമായ ഒരാന്തരികജീവിതം നയിച്ചുകൊണ്ട് കേരളത്തിനകത്തും പുറത്തും മതസേവനങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനാഗ്രഹിക്കുന്ന യുവാക്കന്മാർ സ്കൂൾമെമ്പർ പരീക്ഷ കഴിഞ്ഞാലുടനെ—മേയ് മാസം 15-ാം തീയതിക്കുമുമ്പായി—താഴെക്കാണുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ അപേക്ഷിക്കുക.

എന്നു് മറുപടി പ്രൊവിൻഷ്യൽ

Rev. Fr. Director, "Carmel Apostolic School" St. Teresa's Monastery, Banerji Road, Ernakulam.

ണം. ഗൃഹജോലികളെല്ലാം മാറുകയും ബാഗ്ഗേജുകൾക്കായി നീക്കിവച്ച്, ചില വാശികളും വ്യത്യാസഭിമാനങ്ങളും വെച്ചുപുലർത്തി, ഉടുത്തണിഞ്ഞ സുഖമായി വീശിക്കുകയോ കിടന്നുറങ്ങുകയോ ചെയ്യുന്ന മരുമകൾ വലിയ തൊറാണു ചെയ്യുന്നത്. “മടി കുടി കെട്ടത്തും” എന്നുള്ളതും അവർ സ്വീകരിക്കട്ടെ. എഴുത്തുപുസ്തകം അല്ലെങ്കിൽ സ്കൂൾമെമ്പർപോലോ പാസ്സായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ മരുമകൾ എവിടെയാണ് നിൽക്കേണ്ടതെന്നറിയാതെ തുള്ളിച്ചാടിത്തുടങ്ങും. കോളെജിൽ കയറിയിറങ്ങിയവളാണെങ്കിൽ പായാൻമില്ല. അമ്മായിയമ്മ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നവൾ, പരിഷ്കാരമില്ലാത്തവൾ, വൃദ്ധയായ ഒരു മുശേട്ട എന്നെല്ലാം പുഷ്ടസത്തിൽ വിചാരിക്കാതിരിപ്പാൻ അവർ ശ്രദ്ധിക്കണം. അതിന് കാര്യവിനയം കൂടിയ കഴിയൂ. എത്ര പ്രായമായാലും എത്ര മക്കൾ ഉണ്ടായാലും ഈ അനുസരണത്തിൽ നെല്ലിടപോലും ഒഴിവുണ്ടാകരുത്. ക്ഷമകൊണ്ടു അമ്മായിയമ്മയോടു കേവലം ശമിപ്പിച്ച് പ്രീതിസമ്പാദിക്കുകയാണ് മരുമകൾക്കു കരണിയായിട്ടുള്ളത്. വീക്ഷങ്ങൾ ഭർത്താവിനെ ധരിപ്പിച്ച് അമ്മയോടും മകനോടും തമ്മിൽ ശബ്ദമില്ലാത്തവർ വെറുപ്പും വിദ്വേഷവും ജനിപ്പിക്കുന്നതിനും ഇടയാക്കരുത്. ഭർത്താവിനെ ഇതിൽ ക്ഷയിച്ചാൽക്കുതിരിക്കുകയാണ് ഉത്തമം. അതുപോലെതന്നെ, വീക്ഷങ്ങൾ അനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ അവയെ സ്വന്തം മാതാപിതാക്കന്മാരോടും കുടുംബാംഗങ്ങളോടും അന്യരോടും പറയാതിരിപ്പാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം. ഭർതൃഗൃഹത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്നവയെല്ലാം അവിടെത്തന്നെ തീർത്തുപോകട്ടെ. അല്ലെങ്കിൽ, കുടുംബങ്ങൾ തമ്മിൽ നിണ്ടുനിൽക്കുന്ന വഴക്കുകളും അമ്മായിയമ്മയിൽ കോപാഗ്നിയിലൂടെ അളിക്കത്തലും മാത്രമായിരിക്കും ഫലം. മരുമകൾ നിശ്ശബ്ദമായി സഹിക്കുകയും അതിലധികം പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്താൽ ശാന്തിയും സമാധാനവും കൈവരാതിരിക്കുകയില്ല.

ഒരിക്കൽ ഒരു അമ്മായിയമ്മ മരുമകളുടെ പ്രവൃത്തികളും അതുനിമിത്തം തന്നിക്കുറവിലേക്കുണ്ടിവരുന്ന സങ്കടങ്ങളും കിരയെല്ലാം വിവരിച്ചുപറഞ്ഞു, ഒടുവിൽ പറയുകയുണ്ടായി: “കുടുംബം എന്റെ കാര്യം ഞാൻതന്നെ നോക്കുമെന്നു കരുതി അമ്മാവന് അരിവയ്ക്കാനായി ഒരു കലത്തിൽ കുറെ വെള്ളം അടുപ്പിച്ചുവെച്ചു അരി ഇടേണ്ടസമയം വന്നപ്പോൾ ആ കലത്തുകെട്ടവൾ വന്നു കലം മാറ്റിമറിച്ചുകളഞ്ഞു.” അന്നന്തരം കുറെ കരഞ്ഞശേഷം ആ വൃദ്ധയാത്രപറഞ്ഞു പീഠിഞ്ഞുപോയി. അവർ പോയപ്പോൾ ഈ സംഭാഷണം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്ന മറ്റൊരു വൃദ്ധസ്ത്രീ പറയുന്നു: “അവർ ഈ പറഞ്ഞതെല്ലാം വാസ്തവമാണ്. കഞ്ഞിക്കലം മാറ്റിമറിച്ചുകളഞ്ഞതും ശരിയാണ്. പക്ഷെ ഇങ്ങനെയാകെ സംഭവിക്കുന്നത് കാരണം കൂടാതെയല്ല. ആ തള്ള അവരുടെ അമ്മായിയമ്മയോടും ഇങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഒരിക്കൽ കഞ്ഞിക്കലവും മാറ്റിമറിച്ചുകളഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതെല്ലാം ഇപ്പോൾ മറിച്ചുളക്കുകയാണ്.” നീങ്ങൽ അളക്കുന്ന അളവർത്തന്നെ നീങ്ങൽക്കു അളക്കപ്പെടും എന്നു വേദം കരുതുന്നു. ഇന്നത്തെ യുവത്വം തുളിപ്പുന്ന മരുമകൾ ഒരുകാലത്തു ജ്ഞാനകൾ ബാധിച്ച് നീർവധി ബലഹീനതകളും ശീലക്കേടുകളുമുള്ള ഒരമ്മായിയമ്മയായി മരുമകളുടെ കാണാത്ത ആശ്രയിച്ച് ജീവിക്കേണ്ടിവരുന്ന ഇടയ്ക്കിടെ ഒക്കുന്നതും നന്നായിരിക്കും.

മരുമകൾ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ട മറ്റൊരു പ്രതിയോഗിയാണ് നാത്തൂർ. ജന്മനാ ശത്രുതാമുള്ളതുപോലെതന്നെ നാത്തൂർ തമ്മിൽ. മൂന്നു വർഷങ്ങളായി തിരികാം നാത്തൂർക്കു: ആജീവനാന്തം അവിവാഹിതരായി സ്വന്തം വീട്ടിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നവർ, ഭർത്താവു മരിച്ചശേഷം സ്വന്തം വീട്ടിൽ സ്ഥിരതാമസമാക്കിയവർ, ഇടയ്ക്കിടെ വന്നും പോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിവാഹിതരായവർ. എവിടെനിന്നോ കഞ്ഞാങ്ങുകെട്ടിക്കൊണ്ടുവന്ന ഒരു പെണ്ണു അയാളുടെ സ്നേഹവും വശേഷവും പൂർണ്ണമായി സമർപ്പിക്കുന്നത് സഹോദരികൾ സഹിച്ചുകൂടാ. “ഇപ്പോഴല്ലേ ഈ പെണ്ണുണ്ടായുള്ളൂ” എന്നു് ചിലർ കരുപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു കൊള്ളിയാക്കും. തങ്ങൾക്കു വീട്ടിലുള്ള സ്ഥാനവും അവകാശങ്ങളും ഇത്രമാത്രമേയുള്ളൂ എന്നു മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിക്കുകയും കഞ്ഞാങ്ങുകെട്ടു ഭാര്യ അന്യയല്ലെന്നുള്ള പരാമർശം ഗ്രഹിച്ച് അവർക്കു വീട്ടിൽ ഉണ്ടാകേണ്ട സ്ഥാനവും അവകാശങ്ങളും സ്നേഹപൂർവ്വം വകവെച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യാൻ നാത്തൂർ തയ്യാറായിരിക്കണം. ഇപ്രകാരംതന്നെമരുമകളും നാത്തൂർക്കു അവകാശങ്ങൾ വകവെച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനോടൊപ്പം കൂടുതൽ ക്ഷമയും സഹനവും പ്രദർശിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കണം. “അമ്മായിയമ്മ—മരുമകൾ—നാത്തൂർ” എന്ന ത്രികോണവലയത്തിനുള്ളിൽ നിന്നുകൊണ്ടു് ആരോടും പിണങ്ങാതെയും എല്ലാവരോടും ഇണങ്ങിയും കഴിഞ്ഞുകൂടുവാൻ ഭർത്താവു് വളരെ വിഷമിക്കും. പ്രത്യേകം ആരുടേയും കക്ഷിപിടിക്കാതെയും എന്നാൽ അവയേതെട അധികാരാവകാശസമീപങ്ങളിൽ പാലപിണക്കം വരാതെയും അയാൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നു മുതക്കിപ്പറയാന നിവൃത്തിയുള്ളു.

(ജെ. ചെമ്മണ്ണൂർ)

എളങ്കുളം പള്ളിയിൽ വി. ഫിലോമിനയുടെ തിരുനാൾ

അത്യുതപ്രവർത്തകയായ വി. ഫിലോമിനയുടെ തിരുനാൾ എളങ്കുളം പള്ളിയിൽ 1950 മാർച്ച് 8-ാംനു ബുധനാഴ്ച ആഘോഷിച്ച് 12-ാംനു ഞായറാഴ്ച സമാനിക്കുന്നതാണ്. 11-ാംനു ശനിയാഴ്ച കാലത്തു് പ. കർബാനയുടെ പ്രക്ഷിണം ഉണ്ടായിരിക്കും. എറണാകുളം മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിയായിരിക്കും തദവസരത്തിൽ ദിവ്യകാരണശാസ്ത്രം നലകുന്നത്.

എന്നു വികാരി
പോട്ടയിൽ ഐസക് കത്തനാർ
പ്രസിദ്ധേന്ദി
മി. കെ. എ. ചാക്കോ
കീഴ്ക്കോട്ടുപറമ്പിൽ

മാന്ത്രികമാതാവിന്റെ സഹായത്താൽ എന്റെ കാര്യം സാധിച്ചതിനു കൃതജ്ഞത.

C. O. P.
ഇരിങ്ങാലക്കുട

Permanu Ecclesiastico
Printed & Published by
K. L. Varkey
at the Mar Lcu's Memorial Press
Ernakulam

വെവിൻ—വിഷകാഞ്ചന്തി; തി
 പ്സ്—ധനകഞ്ചന്തി; മോവിസൻ
 —വെപ്പട്ടി പ്രധാനന്തി; ഏമ്മൻ
 വൻ—ചിർവെൻ—രാജക്ഷോമന്തി;
 വെവര—ആരോതപന്തി; ജെയിം
 സ്—ഗ്രിഫിംസ്—കൊളോണിയൻ
 വകുപ്പന്തി; പാട്രിക്സ്—തോർഡൻ വാ
 പ്കർ—കോൺവെൻഷൻഡെസകാ
 ൂന്തി; നോയൻ—വെക്കർ—എക്സ്
 ട്രിക്ടൻവകുപ്പന്തി; ജോൺസ്—ഡോ
 —ഡെങ്കുൽന്തി; സമ്മർസ്റ്റിൽ—ദേ
 ശീയ ഇൻഷുറൻസ് വകുപ്പന്തി; ഫെ
 ക്കർ—കിൻ—സ്റ്റേറ്റ്—ലൻഡ് കാൺ
 ൂന്തി; സർഫർട്ട്—ലിംഗ്വോ ക്രാസ്—
 അഡ്വോക്കേറ്റ് ജനറൽ; മോറിസ്—വെ
 വെ—ക്ഷേപകഞ്ചന്തി; സ്പ്രിംഗ്
 റ്റു—സ്റ്റേൽ—സമ്പത്തുകൊടു സ്റ്റേ
 റ്റു—ലിനിസ്റ്റർ.